

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 23-2-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Σωτηρία Σταματοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 19-1-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 91/19-1-2022 του οικονομικού φορέα «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου (πρώτη προσφυγή).

Και την από 20-1-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 93/20-1-2022 του οικονομικού φορέα «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου (δεύτερη προσφυγή).

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και του από 31-1-2022 και κατόπιν της από 21-1-2021 κοινοποίησης της δεύτερης προσφυγής, παρεμβαίνοντος προς απόρριψή της, πρώτου παρεμβαίνοντος.

Με τις ως άνω προδικαστικές προσφυγές, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της από 11-1-2021 κοινοποιηθείσας υπ' αριθ. 471/ 10-01-2022 Απόφασης του Διοικητή της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος όσον αφορά την πρώτη προσφυγή, παρέλειψε να προσθέσει επιπλέον βάσεις αποκλεισμού κατά του δεύτερου προσφεύγοντα και κατά του οικονομικού φορέα «...» και όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή, απέκλεισε τον δεύτερο προσφεύγοντα, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για Παροχή υπηρεσιών γευμάτων [(Τραπεζοκόμοι)–ΜΑΓΕΙΡΟΙ-ΒΟΗΘΟΙ ΜΑΓΕΙΡΩΝ & ΛΑΝΤΗΕΡΗΔΕΣ], εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων 2.450.256,45 ευρώ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 23-3-2021 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ ... την 26-3-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ... Η αναθέτουσα υποβάλλει

τις από 3-2-2022 και από 4-2-2022 Απόψεις της ως προς την πρώτη και δεύτερη προσφυγή, αντίστοιχα.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 12.251,30 ευρώ και για την άσκηση της δεύτερης, παράβολο με αρ. ..., ποσού 12.252 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται εκ του αποκλεισθέντος δια της προσβαλλομένης δεύτερου προσφεύγοντος, η από 20-1-2021 προσφυγή του κατά της από 11-1-2021 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, καθ' ο μέρος αυτός απεκλείσθη, ομοίως δε εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται η από 31-1-2021, κατόπιν της από 21-1-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, παρέμβαση του προσωρινού αναδόχου και ωφελούμενου από τη διατήρηση αποκλεισμού του προσφεύγοντος, πρώτου προσφεύγοντος. Ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται η από 19-1-2021 προσφυγή του πρώτου προσφεύγοντος κατά της ίδιας ως άνω πράξης, καθ' ο μέρος προβάλλει την παράλειψη πρόσθετων βάσεων αποκλεισμού του δεύτερου προσφεύγοντος, αφού ο τελευταίος, δια της ασκήσεως της προσφυγής του, απέφυγε τον οριστικό αποκλεισμό και άρα, επιδιώκει την ακύρωση του αποκλεισμού του κατά την ήδη αιτιολόγηση αυτού. Απαραδέκτως πάντως, λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, ασκείται η πρώτη προσφυγή, καθ' ο μέρος βάλλει κατά της παράλειψης πρόσθετων βάσεων αποκλεισμού ως προς τον διαγωνιζόμενο «...», που δια της προσβαλλομένης απεκλείσθη και δεν αμφισβήτησε τον αποκλεισμό του, ούτως καθιστάμενος οριστικώς αποκλεισθείς. Εξάλλου, ήδη δια της από 15-2-2022 επιστολής του, ο πρώτος προσφεύγων παραιτείται ακριβώς λόγω των

ανωτέρω, από το σκέλος της προσφυγής του περί αποκλεισμού του ως άνω οικονομικού φορέα «...». Άρα, οι προσφυγές (και όσον αφορά την πρώτη προσφυγή, ως προς το κατά του δεύτερου προσφεύγοντος, σκέλος της) και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή, ο δεύτερος προσφεύγων απεκλείσθη με την εξής κατά την προσβαλλομένη αιτιολογία, συνιστάμενη σε 3 σωρευτικές βάσεις απόρριψης «να μην γίνουν αποδεκτά τα δικαιολογητικά συμμετοχής και η τεχνική προσφορά της εταιρείας ..., η οποία κρίνεται τεχνικά ακατάλληλη και απορριπτέα λόγω του ότι: 1) «έχει παραβιάσει το άρθρο 2.2.3.4 της Διακήρυξης και το άρθρο 73 παρ. 4 περ. στ', ζ' και η' του Ν. 4412/2016 περί υποχρέωσης για μη υποβολή ψευδών και παραπλανητικών δηλώσεων, συνδυαστικώς προς το άρθρο 104 αυτού (ΣΤΕ 237/2019, 753/2020 και 754/20200). Τούτο συνιστά πλημμέλεια προβλεπόμενη επί ποινή αποκλεισμού, η οποία στηρίζει αυτοτελώς τον αποκλεισμό της προσφοράς της εταιρείας ..., η οποία παρίσταται απορριπτέα». 2) «Οι εταιρείες ... και ..., στις ικανότητες των οποίων η εταιρεία ... δηλώνει ότι στηρίζεται, δεν δύναται να τύχουν νόμιμης επίκλησης, εφόσον δια του ΕΕΕΣ της προσφέρουσας ... δεν δηλώθηκε στο Μέρος IV Ενότητα Γ ότι ανατίθεται υπεργολαβία στις εταιρείες ... και ... και το ποσοστό αυτής (Απόφαση ΔΕΕ της 7.4.2016 στην υπόθεση C-324/14, *partnerApelski* σκ. 33, και της 2.6.2016 στην υπόθεση C-27/15 *Pizzo* σκ 26-28» 3) «Όπως προκύπτει από το ΕΕΕΣ της εταιρείας ..., η οποία παρέχει στήριξη στην συμμετέχουσα εταιρεία..., επί των κριτηρίων του άρθρου 2.2.5 και 2.2.6 στο Μέρος III, Κεφάλαιο Γ' αυτού, έχει απαντήσει θετικά στο ερώτημα εαν έχει διαπράξει σοβαρά επαγγελματικά παραπτώματα, εξειδικεύοντας στο ίδιο πεδίο τις επιμέρους πράξεις που συνιστούν τα εν λόγω παραπτώματα, ενώ ταυτόχρονα απαντά αρνητικά στο ερώτημα του ίδιου πεδίου "εαν έχει λάβει μέτρα που να αποδεικνύουν την αξιοπιστία του παρά την ύπαρξη σχετικού λόγου αποκλεισμού". Εκ της παράλειψης αυτής θεμελιούται ο λόγος αποκλεισμού του άρθρου 73 παρ. 4 περ. θ' του Ν. 4412/2016, καθώς και της αντίστοιχης πρόβλεψης του άρθρου 2.2.3.4 της Διακήρυξης». Ο δεύτερος

προσφεύγων επικλήθηκε κατά το ΕΕΕΣ του, ΜΕΡΟΣ II ΕΝΟΤΗΤΑ Γ στήριξη στις ικανότητες, μεταξύ άλλων και των εξής τρίτων και κατά τις εξής καταγραφείσες από τον ίδιο, ικανότητές τους «... για την κάλυψη των όρων 2.5 Οικονομική και Χρηματοοικονομική επάρκεια, (μέσο ετήσιο κύκλο εργασιών που αφορά στην εκτέλεση έργων συναφών και συγκεκριμένα από την παροχή υπηρεσιών στο ..., ... και ...) και 2.2.6 Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα (κυριότερες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εστίασης που έχουν εκτελέσει κατά τη διάρκεια της τελευταίας τριετίας πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης της διακήρυξης που απαιτούνται στην παρούσα Διακήρυξη. και συγκεκριμένα από την παροχή υπηρεσιών στο ... και ...) και «...» για την κάλυψη των όρων 2.2.5 Οικονομική και Χρηματοοικονομική επάρκεια, (γενικό ετήσιο κύκλο εργασιών και μέσο ετήσιο κύκλο εργασιών που αφορά στην εκτέλεση έργων συναφών) και 2.2.6 Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα (κυριότερες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εστίασης που έχουν εκτελέσει κατά τη διάρκεια της τελευταίας τριετίας πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης της διακήρυξης.». Άρα, επικλήθηκε τους ως άνω 2 τρίτους για πλήρωση του κριτηρίου επιλογής 2.2.6 περί προηγούμενης εμπειρίας, που συνίσταται στις κατά την τελευταία τριετία πριν τη δημοσίευση της διακήρυξης, εκτελεσθείσες συμβάσεις με νοσοκομειακές μονάδες ή άλλους φορείς, όπου θα πρέπει ο εκτελέσας να έχει παράσχει εστίαση τουλάχιστον 500 ασθενών ημερησίως για τουλάχιστον 1 έτος. Ο δε όρος 2.2.8 της διακήρυξης, όρισε ότι «όσον αφορά στα κριτήρια επαγγελματικής ικανότητας που σχετίζονται με τίτλους σπουδών και τα επαγγελματικά προσόντα που ορίζονται στην περίπτωση στ' του Μέρους II του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ XII του ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α' Ν. 4412/2016 ή με την σχετική επαγγελματική εμπειρία, οι οικονομικοί φορείς, μπορούν να στηρίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων, μόνο, εάν οι τελευταίοι θα εκτελέσουν τις εργασίες ή τις υπηρεσίες για τις οποίες απαιτούνται οι συγκεκριμένες ικανότητες.», το δε ΜΕΡΟΣ II ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ XII ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α Ν. 4412/2016 ορίζει στο σημ. στ' αυτού ως κριτήριο επιλογής «στ) αναφορά τίτλων σπουδών και επαγγελματικών προσόντων του παρόχου υπηρεσιών ή του εργολήπτη ή των διευθυντικών στελεχών της επιχείρησης, υπό την

προϋπόθεση ότι δεν αξιολογούνται ως κριτήριο ανάθεσης». Επομένως (Απόφαση ΑΕΠΠ 1777/2021), σε περίπτωση στήριξης προς πλήρωση του ως άνω κριτηρίου, που αφορά προηγούμενη εμπειρία του οικονομικού φορέα σε συγκεκριμένες προηγούμενες συμβάσεις, η στήριξη αυτή προϋποθέτει για το παραδεκτό της επίκλησής της και ανάθεση στον τρίτο των οικείων εργασιών που σχετίζονται με τις ικανότητες που παρέχει ως στήριξη, ήτοι με την εμπειρία του σε συναφή έργα, χωρίς να αρκεί οιασδήποτε άλλης μορφής επίκληση διάθεσης πόρων στον προσφέροντα. Συνεπώς, σε τέτοια περίπτωση, ως η προκείμενη, ο τρίτος παρέχων στήριξη είναι συγχρόνως αναγκαία και υπερβολάβος, σε αντίθετη δε περίπτωση, απαραδέκτως τυγχάνει επίκλησης προς πλήρωση του κριτηρίου επιλογής και δεν λαμβάνεται υπόψη η στήριξή του. Πλην όμως, ο δεύτερος προσφεύγων, καίτοι επικαλείται την ανωτέρω στήριξη, ρητά απαντά αρνητικά στο ερώτημα του ΕΕΕΣ, ΜΕΡΟΣ IV ΕΝΟΤΗΤΑ Γ, περί υπερβολαβίας («Ποσοστό υπερβολαβίας Ο οικονομικός φορέας προτίθεται, ενδεχομένως, να αναθέσει σε τρίτους υπό μορφή υπερβολαβίας το ακόλουθο μέρος (δηλαδή ποσοστό) της σύμβασης. Επισημαίνεται ότι εάν ο οικονομικός φορέας έχει αποφασίσει να αναθέσει μέρος της σύμβασης σε τρίτους υπό μορφή υπερβολαβίας και στηρίζεται στις ικανότητες του υπερβολάβου για την εκτέλεση του εν λόγω μέρους, τότε θα πρέπει να συμπληρωθεί χωριστό ΕΕΕΣ για τους σχετικούς υπερβολάβους, βλέπε μέρος II, ενότητα Γ ανωτέρω. Προσδιορίστε ΟΧΙ») και άρα, δια της ανωτέρω δήλωσης του, με σαφήνεια αρνείται την ανάθεση οιασδήποτε εργασιών στον επικαλούμενο προς στήριξη τρίτο, κατά παράβαση του όρου 2.2.8. Ομοίως και δια της προσφυγής του άλλωστε, σαφέστατα αρνείται οιαδήποτε υπερβολαβική ανάθεση οιασδήποτε εργασίας στους ανωτέρω. Ο δε όρος 2.4.3.2 της διακήρυξης ορίζει πως «Ο προσφέρων οικονομικός φορέας αναφέρει στην προσφορά του το τμήμα της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπερβολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπερβολάβους που προτείνει.» και άρα, ως απαραίτητο στοιχείο της προσφοράς θα έπρεπε αφενός να δηλωθεί η ύπαρξη υπερβολαβίας, ασχέτως αν σωρεύεται ή όχι με στήριξη στον υπερβολάβο τρίτο προς πλήρωση κριτηρίου

επιλογής, αφετέρου να προσδιορισθεί αυτή ως προς το συγκεκριμένο μέρος των εργασιών της σύμβασης που αυτή η υπεργολαβία αφορά. Εν προκειμένω, η ως άνω απάντηση στο ΕΕΕΣ του δεύτερου προσφεύγοντος έχει τη σαφή έννοια ότι δεν ανατίθεται υπεργολαβία και άρα, αυτή δεν αφορά κανένα τμήμα της υπό ανάθεση σύμβασης. Επομένως, απαραδέκτως ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται τη στήριξη του τελευταίου για την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής και απαιτήσεων 2.2.6 και 2.2.10.2.B4 της διακήρυξης και άρα, δεδομένου ότι δεν πληροί ο ίδιος τα οικεία προσόντα επί των οποίων έλαβε στήριξη ακριβώς προς πλήρωση του ως άνω κριτηρίου επιλογής, η προσφορά του είναι άνευ ετέρου αποκλειστέα. Ούτε είναι δυνατή κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, η μεταβολή της προσφοράς του κατά τρόπο, ώστε το πρώτον κατά την αξιολόγηση αποφασίσει, συμφωνήσει με τον τρίτο και δηλώσει σχετική υπεργολαβία και προσδιορίσει το αντικείμενο αυτής, πολλώ δε μάλλον ενώ κατ' άρ. 104 Ν. 4412/2016 και τον όρο 2.2.10.2.A της διακήρυξης, τα προσόντα συμμετοχής και άρα, και το παραδεκτό της στήριξης δια της οποίας πληρούνται τα προσόντα αυτά, θα πρέπει ήδη να συντρέχουν και να υφίστανται κατά τον αυτοτελώς κρίσιμο χρόνο της προσφοράς. Ούτε άλλωστε, η τήρηση του όρου 2.2.8, περί ανάθεσης στους στηρίζοντες τρίτους των εργασιών που είναι σχετικές με το αντικείμενο και προσόν εκ μέρους τους στήριξης, όσον αφορά τη στήριξη στην εμπειρία των ως άνω τρίτων θα κατέληγε σε ολική ανάθεση υπεργολαβίας για το όλο έργο, αφού πρώτον, ούτως ανεπικαίρως θα αμφισβητείτο το σαφές περιεχόμενο του ως άνω όρου, δεύτερον δε, ουδόλως προκύπτει ότι θα χρειαζόταν εν όλω να ανατεθεί υπεργολαβία ως προς κάθε σχετική με την κατηγορία αυτή εργασία, αλλά η στήριξη θα μπορούσε να υλοποιηθεί δια της συμμετοχής του τρίτου στις εργασίες, ομού μετά του δεύτερου προσφεύγοντος. Τούτο, αφού ο όρος 2.2.8 ορίζει πως πρέπει ο εισφέρων την εμπειρία τρίτος να εκτελέσει τις σχετικές με την εμπειρία του εργασίες και όχι ότι ο ανάδοχος αποκλείεται από τη συνεκτέλεση ομού μετά του τρίτου των σχετικών εργασιών. Εξάλλου, με την προσφορά του ο δεύτερος προσφεύγων υπέβαλε τόσο ρητή υπεύθυνη δήλωση του ότι δεν θα αναθέσει κανένα μέρος της σύμβασης σε οιονδήποτε υπερβολάβο, όσο και πρακτικά ΔΣ της ... και του ιδίου ως προς την

αποδοχή στήριξης του ..., που αμφότερα αναφέρονται σε «χρησιμοποίηση των μέσων, της εμπειρίας και της τεχνογνωσίας» των ως άνω τρίτων. Ούτως, ασχέτως ότι η απόδειξη εκ τρίτου διάθεσης πόρων στήριξης συνιστά κατ' άρ. 2.2.10.2.B10 της διακήρυξης, δικαιολογητικό κατακύρωσης, πάντως εν προκειμένω, όχι μόνο προκύπτει ότι δεν θα αναλάβουν οι τρίτοι την εκτέλεση κάποιας εργασίας, αλλά προκύπτει και ως όλως αόριστη, ακριβώς λόγω της φύσης της στήριξης, ήτοι επί εμπειρίας τους, αλλά και της ρητής άρνησης ανάμιξης αυτών στην εκτέλεση, ως προς τον τρόπο διάθεσης του οικείου πόρου, ήτοι της επαγγελματικής εμπειρίας των τρίτων. Επομένως, είναι σαφές και το επικαλείται και ο ίδιος ο δεύτερος προσφεύγων ότι δεν θα αναθέσει καμία υπεργολαβία και μάλιστα ότι αν καλείτο προς διευκρινίσεις θα αποσαφήνιζε ρητά ότι δεν θα αναθέσει καμία υπεργολαβία στους παρέχοντες στήριξη τρίτους. Άρα, όχι μόνο ο δεύτερος προσφεύγων δεν αναφέρει υπεργολαβία και τμήμα υπεργολαβίας που αναθέτει, παρότι η στήριξη προς πλήρωση του ανωτέρω κριτηρίου επιλογής προϋποθέτει τέτοια υπεργολαβική ανάθεση, αλλά περαιτέρω καθιστά σαφές, πως η στήριξη πάντως δεν αφορά εκτέλεση των οικείων εργασιών εκ του τρίτου, όπως απαίτησε ο όρος 2.2.8. Εξάλλου, η ίδια η εκτέλεση εργασιών του συμβατικού αντικειμένου από τον μη ανάδοχο (δηλαδή μη «εργολάβο») συνιστά ακριβώς «υπεργολαβία». Επιπλέον, κατά τον σαφή όρο 2.2.8 της διακήρυξης, όχι μόνο «[ό]σον αφορά στα κριτήρια που σχετίζονται με τους τίτλους σπουδών και τα επαγγελματικά προσόντα που ορίζονται στην περίπτωση στ του Μέρους ΙΙ του Παραρτήματος ΧΙΙ του Προσαρτήματος Α του Ν. 4412/2016», αλλά και για όσα κριτήρια επιλογής («ή») «[σχετίζονται] με τη σχετική επαγγελματική εμπειρία» και άρα, την εμπειρία σε εκτέλεση προηγούμενων συμβάσεων, οι προσφέροντες μπορούν να στηρίζονται προς πλήρωση των κριτηρίων επιλογής στις ικανότητες «άλλων οικονομικών φορέων», «μόνο αν οι τελευταίοι [άρα, οι τρίτοι οικονομικοί φορείς και όχι μόνο κάποιοι εργαζόμενοι αυτών και μόνο αν αξιολογείται η προσωπική εμπειρία συγκεκριμένων εργαζομένων τους] θα εκτελέσουν τις εργασίες ... για τις οποίες απαιτούνται οι συγκεκριμένες ικανότητες [άρα, και η προηγούμενη εμπειρία]». Άλλωστε, και το σημ. στ' ΜΕΡΟΥΣ ΙΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΧΙΙ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

Α' Ν. 4412/2016 αναφέρεται σε προσόντα «του παρόχου υπηρεσιών ή του εργολήπτη ή των διευθυντικών στελεχών» και άρα, αναφέρεται και σε προσόντα του ίδιου του οικονομικού φορέα-εργολήπτη και όχι μόνο των στελεχών του. Άρα, η απαίτηση περί εκτέλεσης των εργασιών από τον τρίτο οικονομικό φορέα που παρέχει στήριξη προς πλήρωση κριτηρίου επιλογής συναφούς με την επαγγελματική εμπειρία, αφορά και την περίπτωση, όπου το κριτήριο επιλογής συνίσταται σε απαιτούμενη επαγγελματική εμπειρία του οικονομικού φορέα (ήτοι, καταρχήν του προσφέροντα) και όχι μόνο, όπου το κριτήριο επιλογής συνίσταται σε επαγγελματική (έννοια που ουδόλως περιορίζεται σε εργαζομένους, αλλά αφορά και οικονομικούς φορείς) εμπειρία επιμέρους στελεχών του οικονομικού φορέα. Ακόμη, ναι μεν ο νόμος και η διακήρυξη ορίζουν πως η στήριξη σε ικανότητες τρίτου δεν προϋποθέτουν συγκεκριμένη νομική φύση των δεσμών μεταξύ του προσφέροντος και του τρίτου, πλην όμως αφενός το ορίζον τα ανωτέρω άρ. 78 παρ. 1 εδ. α' Ν. 4412/2016 συνυπάρχει με την ειδικότερη πρόβλεψη του εδ. β' του ίδιου άρ. 78 παρ. 1, που ακριβώς ορίζει, όπως και η διακήρυξη, ότι «Όσον αφορά στα κριτήρια που σχετίζονται με τους τίτλους σπουδών και τα επαγγελματικά προσόντα που ορίζονται στην περ. στ' του Μέρους II του Παραρτήματος XII του Προσαρτήματος Α' ή με την επαγγελματική εμπειρία, οι οικονομικοί φορείς μπορούν να βασίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων, μόνο εάν οι τελευταίοι εκτελέσουν τις εργασίες ή τις υπηρεσίες για τις οποίες απαιτούνται οι συγκεκριμένες ικανότητες.» (αντιστοίχως δε και στη διακήρυξη, η περί αδιαφόρου των νομικών δεσμών σε περίπτωση στήριξης, πρόβλεψη, συνυπάρχει στον ίδιο ακριβώς όρο 2.2.8 με την πρόβλεψη, σε περίπτωση στήριξης επί κριτηρίου και εμπειρίας, περί εκ του τρίτου οικονομικού φορέα εκτέλεση των εργασιών για τις οποίες απαιτούνται οι ικανότητες, ήτοι και η εμπειρία). Αφετέρου, η απαίτηση για εκ του τρίτου οικονομικού φορέα εκτέλεση των συναφών με την εξ αυτού εισφερόμενη εμπειρία, προς πλήρωση κριτηρίου επιλογής σχετικού με τέτοια εμπειρία, όπως εν προκειμένω, δεν αφορά τη νομική τυπολογία των δεσμών τρίτου και προσφέροντος, αλλά το ουσιαστικό και πραγματικό ζήτημα της εκ του τρίτου, όντως ασχέτως νομικής φύσης των δεσμών του με τον προσφέροντα,

εκτέλεσης των οικείων εργασιών, δηλαδή αφορά το ζήτημα, όχι της νομικής φύσης, αλλά του αντικειμένου, σκοπού και περιεχομένου της μεταξύ τους συνεργασίας. Ήτοι, η περί αυτοπρόσωπης εκ του τρίτου εκτέλεσης πρόβλεψη του νόμου και της διακήρυξης, όχι μόνο είναι ειδική, αλλά και δεν αντιτίθεται καν στη γενική πρόβλεψη περί στήριξης ασχέτως νομικής φύσης δεσμών τρίτου-προσφέροντος, αφού η υπεργολαβική ανάθεση (η δε υπεργολαβία συνίσταται στην πραγματική κατάσταση και κατά την ιδιωτική αυτονομία και την ελευθερία των συμβάσεων, συμφωνία, δηλαδή σύμπτωση δηλώσεων βούλησης εργολάβου και τρίτου, όπου ο τρίτος αναλαμβάνει να εκτελέσει για λογαριασμό του εργολάβου μέρος των εργασιών του αντικειμένου, ήτοι μέρος του έργου που εκτελεί ο τελευταίος) στον τρίτο των οικείων εργασιών δεν προϋποθέτει συγκεκριμένης νομικής φύσης δεσμούς μεταξύ τρίτου και αναδόχου, αλλά τη μόνο τη μεταξύ τους συμφωνία, ήτοι σύμπτωση δήλωσης βούλησης προς εκτέλεση εκ του τρίτου των οικείων εργασιών και ασχέτως, αν οι δεσμοί μεταξύ τους είναι εταιρικής ή μη μορφής, διαρκείς ή μη, ετεροβαρούς ή αμφοτεροβαρούς, επαχθούς ή μη αιτίας ή προϊόν ad hoc συμφωνίας για το συγκεκριμένο έργο και διαδικασία ανάθεσης του (η οποία συμφωνία, πάντως, ήτοι σύμβαση, αυτονόητα απαιτείται για την εκ του τρίτου και σύμφωνα με το νόμο και τη διακήρυξη, διάθεση πόρων και ικανοτήτων στον ανάδοχο, αφού θα πρέπει ο τρίτος να δηλώνει τη βούληση διάθεσης αυτών και φυσικά, ο προσφέρων και υποψήφιος ανάδοχος, να αποδέχεται τη διάθεση αυτή, προς τον σκοπό χρήσης τους κατά την εκτέλεση). Σε κάθε περίπτωση, απαραδέκτως, ως και αλυσιτελώς, ο ανεπιφύλακτα μετέχων στη διαδικασία δεύτερος προσφεύγων αποπειράται να μεταβάλει το κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας και το άρ. 2.2.8 της διακήρυξης, ως και την έννοια του άρ. 78 παρ. 1 Ν. 4412/2016, περιορίζοντας την απαίτηση εκτέλεσης εκ του στηρίζοντος επί εμπειρίας τρίτου των σχετικών με τη στήριξη εργασιών και θέτοντας πρόσθετες, πλην ανύπαρκτες στο νόμο και τη διακήρυξη προϋποθέσεις, περί του ότι η εφαρμογή της ανωτέρω απαίτησης εξαρτάται από την αόριστα επικαλούμενη «κρυσιμότητα» ή αληθώς «απαραιτήτου» της συνεισφοράς του ή τη συμμετοχή στελεχών του σε ομάδα έργου που τυχόν απαιτεί η διακήρυξη ή δεν χρειάζεται

όταν η στήριξη αφορά την κάλυψη της ελάχιστης ζητούμενης εμπειρίας. Αντίθετα με όσα προβάλλει, όποια απαίτηση τέθηκε ως κριτήριο επιλογής τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας λογίζεται εκ της διακήρυξης ως «απαραίτητη» για τη συμμετοχή στη διαδικασία, ως και την εκτέλεση της σύμβασης και δεν νοείται ούτε εκ της διακήρυξης προκύπτει η αυθαίρετη εκ του δεύτερου προσφεύγοντος και το πρώτον μετά τη συμμετοχή του, διάκριση μεταξύ απαραίτητων και μη απαραίτητων κριτηρίων επιλογής, που στο σύνολό τους είναι δεσμευτικά και αναγκαία, όπως προκύπτει εκ των όρων 2.2.6 («οι οικονομικοί φορείς απαιτείται...»), 2.2.10.1 (προς... απόδειξη ότι οι προσφέροντες... β) πληρούν τα κριτήρια επιλογής των παραγράφων... 2.2.6...») και 2.2.10.2.A («... οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχώς τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.9 κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς...»). Επιπλέον, η ως άνω απαίτηση συμμετοχής του τρίτου στην εκτέλεση, για την παραδεκτή στήριξη, αφορά ακριβώς κριτήρια επιλογής τεχνικής-επαγγελματικής ικανότητας, δηλαδή ακριβώς ελάχιστες απαιτήσεις της διακήρυξης και μάλιστα, ακριβώς ελάχιστες τέτοιες απαιτήσεις-κριτήρια επιλογής ειδικώς και επί επαγγελματικής εμπειρίας, βλ. και ανωτέρω. Περαιτέρω, όντως, όπως προβάλλει, η επίκληση στήριξης για τέτοιες απαιτήσεις δεν συνεπάγεται μόνη της, υπερβολαβική ανάθεση στους τρίτους, αλλά προϋποθέτει αυτήν και άρα, η μη δήλωση, ως και η μη ύπαρξη τέτοιας συνθήκης ανάθεσης των εργασιών καθιστά απαράδεκτη την εξαρχής επίκληση στήριξης για τέτοιου είδους κριτήριο επιλογής. Επομένως, η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα είναι ούτως ή άλλως απορριπτέα, λόγω μη πλήρωσης του ως άνω κριτηρίου επιλογής 2.2.6 και δη, περί της εμπειρίας, όπως συμπληρώνεται δια του όρου 2.2.10.2.B4, επί των οποίων επικαλείται απαράδεκτως στήριξη, ακριβώς διότι η στήριξη αυτή δεν είναι ληπτέα υπόψη, καθώς τυγχάνει επίκλησης κατά σαφή παράβαση του όρου 2.2.8, χωρίς να δηλώνεται ότι ο κάθε στηρίζων, εκ των ανωτέρω δύο, τρίτος θα αναλάβει και και ενώ ρητά δηλώνεται ότι δεν θα αναλάβει εκτέλεση οιασδήποτε εργασιών και άρα, ούτε εργασιών που σχετίζονται με την εισφερόμενη εξ αυτού εμπειρία. Επιπλέον των ανωτέρω, ακόμη και αν ο δεύτερος προσφεύγων είχε δηλώσει

υπεργολαβία του τρίτου και δη, με σαφήνεια και τούτο παρά την αντίθετη βούληση και δηλώσεις του και άρα, καταρχήν νομίμως θα επικαλείτο στήριξη στις ικανότητες αυτού ως προς τα ανωτέρω κριτήρια επιλογής και πάλι θα τύγχανε αποκλειστέος, διότι κατά παράβαση του όρου 2.4.3.2 της διακήρυξης και του άρ. 58 Ν. 4412/2016 δεν δηλώνει το τμήμα της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει με υπεργολαβία. Άλλωστε, εξ όλων όσων προκύπτουν από την προσφορά και την προσφυγή του εν τέλει δεν προκύπτει καν ότι ήδη πλέον κατά την αξιολόγηση γνωρίζει και έχει κάποια σαφή βούληση και πρόθεση ως προς το τι θα πράξει ο κάθε τρίτος, πώς θα εισφέρει τις ικανότητες του και δη, την εμπειρία του στον ίδιο ή πώς θα εισφέρει αυτήν χωρίς να εκτελεί εργασίες, με αποτέλεσμα και προς τούτο, η προσφορά του να είναι όχι μόνο αντιφατική, αλλά και αόριστη και ανεπίδεκτη αξιολόγησης. Δεν υφίσταται δε κανένα έρεισμα για εφαρμογή του άρ. 102 Ν. 4412/2016, αφού πρώτον, ο δεύτερος προσφεύγων καθιστά σαφές πως δεν είχε και έχει οιαδήποτε πρόθεση υπεργολαβίας, ήτοι ανάθεσης στον τρίτο να εκτελέσει μέρος των συμβατικών εργασιών. Δεύτερον, ουδόλως δια τέτοιων συμπληρώσεων και διευκρινίσεων και κατόπιν ακυρωτικής της αποδοχής του απόφασης ΑΕΠΠ, ως καθοδήγηση του περί του τι έπρεπε να είχε δηλώσει με την προσφορά του, είναι δυνατή η το πρώτον δήλωση, συμφωνία (άλλωστε, ο ίδιος αναφέρει πως ελλείπει τέτοια συμφωνία ανάθεσης υπεργολαβίας με τον τρίτο) και προσδιορισμός τρίτου ως υπεργολάβου ως, ως και προσδιορισμός του αντικειμένου και των εργασιών της, αφού τούτο συνιστά κρίσιμη μεταβολή προσφοράς (βλ. και Αιτιολογική Έκθεση Ν. 4782/2021, άρ. 102 και 310) και του σκοπούμενου και δηλούμενου δια της προσφοράς και των δι' αυτής δηλώσεων βούλησης προς την αναθέτουσα, τρόπου προτεινόμενης και προσφερόμενης εκ του προσφέροντος, εκτέλεσης της σύμβασης. Τρίτον, ούτως ή άλλως, ουδόλως δύναται κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 να καταστεί συγκεκριμένη και ορισμένη, αντιφατική και αόριστη προσφορά (πρβλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 145 και 177/2018), καθώς και τούτο θα κατέληγε σε ουσιώδη μεταβολή προσφοράς, δια της εκ του προσφέροντος το πρώτον επιλογής επί του αορίστου στοιχείου, ως και οριστικοποίησης της προσφοράς απόδοσης σε αυτή συγκεκριμένης και

ορισμένης μορφής. Επομένως, η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα είναι άνευ ετέρου απορριπτέα, κατά την ως άνω δεύτερη σωρευτική βάση αποκλεισμού του, κατ' απόρριψη των ισχυρισμών του. Περαιτέρω, όπως ήδη προαναφέρθηκε και προβάλλεται βάσιμα κατά τον τέταρτο λόγο της πρώτης προσφυγής, εν τέλει εκ των στοιχείων τρόπου στήριξης στις ικανότητες τρίτων που προβάλλει ο δεύτερος προσφεύγων και υποβάλλει με την προσφορά του, δεν προκύπτει ο τρόπος με τον οποίο θα διατεθούν σε αυτόν οι ικανότητες των ανωτέρω δύο τρίτων, που θα εισφέρουν σε αυτόν το προσόν της εμπειρίας τους σε εκτέλεση προηγούμενων συμβάσεων εστίασης 500 ασθενών ημερησίως. Και ναι μεν, οι έγγραφες δεσμεύσεις αυτών περί διάθεσης των αναγκαίων και σχετικών με το ως άνω κριτήριο επιλογής πόρων, συνιστούν δικαιολογητικά προβλεφθέντα κατά τον όρο 2.2.10.2.B10 της διακήρυξης, ως δικαιολογητικά κατακύρωσης, πλην όμως, αφενός τούτο δεν σημαίνει πως αφού ο δεύτερος προσφεύγων τα υπέβαλε υπ' ευθύνη και κατ' επιλογή του προώρως, δεν είναι αξιολογητέα, ακριβώς ως προς την αναγκαία ουσιαστική προϋπόθεση του όρου 2.2.8 περί στήριξης σε ικανότητες τρίτων, ήτοι της εκ των τρίτων διάθεσης των αναγκαίων και συναφών με το κριτήριο, επί του οποίου στηρίζουν, πόρων. Αφετέρου, ουδόλως ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει πως τυχόν κατέχει και άλλα επιπλέον στοιχεία απόδειξης της δέσμευσης των τελευταίων, πλην όσων ήδη υπέβαλε με την προσφορά, τα οποία επιπλέον στοιχεία κατέχει και δεν ήταν υποχρεωμένος απλά να υποβάλει και ενώ πάντως, τα στοιχεία διάθεσης πόρων και δέσμευσης των τρίτων προς διάθεση αυτών ανατρέχουν στη συμφωνία τους με τον προσφέροντα ήδη προ της υποβολής προσφοράς. Αυτό, διότι η συμφωνία αληθούς τέτοιας διάθεσης αν ο προσφέρων καταλήξει ανάδοχος, συνιστά αναγκαίο προαπαιτούμενο της στήριξης σε ικανότητα τρίτου και άρα, της εκ του προσφέροντος, μέσω αυτής, πλήρωσης του κριτηρίου επιλογής, το οποίο, ως όρος συμμετοχής θα πρέπει κατά τον όρο 2.2.10.2.A της διακήρυξης και το άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, να συντρέχει ήδη κατά τον χρόνο υποβολής προσφοράς. Ούτε είναι δυνατή η κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, ακόμη και ως πλέον ισχύει, τροποποίηση, επέκταση και μεταβολή της συμφωνίας του προσφέροντος με τους τρίτους και της δέσμευσης αυτών προς

διάθεση σε εκείνον, πόρων, σε σχέση με όσα είχαν ήδη συμφωνηθεί, δεσμευθεί και ίσχυαν κατά την προσφορά, αφού τούτο θα σήμαινε απαγορευμένη μεταβολή του ίδιου του περιεχομένου της προσφοράς και του τρόπου και των μέσων δια των οποίων ο προσφέρων δηλώνει δι' αυτής, ότι θα εκτελέσει τη σύμβαση (βλ. και όρο 3.1.2 της διακήρυξης «Η διευκρίνιση αυτή δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την ήδη αλλοίωση της προσφοράς και δεν πρέπει να προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε συγκεκριμένη προσφορά σε σχέση με τις λοιπές.»). Εν προκειμένω, εκτός του ότι κατά τις δηλώσεις των ως άνω δύο και τα πρακτικά έγκρισης παροχής στήριξης και αποδοχής αυτής, όσον αφορά τους δύο ως άνω τρίτους και τον δεύτερο προσφεύγοντα δεν προκύπτει συγκεκριμένος τρόπος παροχής της ως άνω εμπειρίας, βλ. και ανωτέρω, παρά αόριστες επικλήσεις περί του ότι οι τρίτοι «δεσμεύο[νται] για την παροχή των αναγκαίων πόρων» (βλ. υπεύθυνες δηλώσεις στήριξης ... και ...), ότι ο δεύτερος προσφεύγων θα λάβει και οι τρίτοι θα θέσουν στη διάθεσή του τα αποδεικτικά τεχνικής εμπειρίας, πλεατολόγια και συστατικές καλής εκτέλεσης και εκτός του ότι ούτε εκ των ως άνω εγγράφων ούτε εκ των συμβάσεων του δεύτερου προσφεύγοντα με αυτούς, προκύπτει οιαδήποτε συμμετοχή τους στην εκτέλεση της σύμβασης και εκτέλεση εργασιών εκ μέρους τους, από κοινού με τον δεύτερο προσφεύγοντα, επιπλέον κατά τα συμφωνητικά στήριξης προκύπτει απλώς, ότι οι παραπάνω τρίτοι θα παρέχουν «τεχνογνωσία (know-how) και εμπειρία που έχουν αποκτήσει και διαθέτουν σήμερα στον τομέα υπηρεσιών εστίασης», περαιτέρω δε, αυτή η τεχνογνωσία συγκεκριμενοποιείται στη σύμβαση με την ..., άρ. 5 ως «βήμα-βήμα περιγραφή των διαδικασιών παροχής» των οικείων υπηρεσιών», «περιγραφή κάθε σταδίου παροχής των υπηρεσιών προς τρίτους», «πρόγραμμα εκπαίδευσης που έχουν παρακολουθήσει οι εργαζόμενοι» του τρίτου στον ανωτέρω τομέα δραστηριοποίησης «(βεβαιώσεις εκπαίδευσης)», «αντίγραφα ανάλογων συμβάσεων και αντίστοιχων συστατικών επιστολών ή βεβαιώσεων καλής εκτέλεσης» και «αντίγραφα ανάλογων οικονομικών καταστάσεων, βεβαιώσεις τραπεζών πιστοληπτικής ικανότητας και ετήσιοι πίνακες προσωπικού», «περιγραφή και δείγμα όλων των υλικών που χρησιμοποιούνται για την

εκτέλεση των ανωτέρω και κυρίως μηχανικών μέσων, εργαλείων καθαρισμού και υλικών επαγγελματικής χρήσης...» και «τεχνική υποστήριξη την οποία διαθέτει» ο τρίτος και ως προς τη σύμβαση του ..., άρ. 5, «βήμα-βήμα περιγραφή των διαδικασιών παροχής» των οικείων υπηρεσιών», «περιγραφή κάθε σταδίου παροχής των υπηρεσιών προς τρίτους», «πρόγραμμα εκπαίδευσης που έχουν παρακολουθήσει οι εργαζόμενοι» του τρίτου στον ανωτέρω τομέα δραστηριοποίησης «(βεβαιώσεις εκπαίδευσης)», «αντίγραφα ανάλογων συμβάσεων και αντίστοιχων συστατικών επιστολών ή βεβαιώσεων καλής εκτέλεσης» και «αντίγραφα ανάλογων οικονομικών καταστάσεων», ενώ ως «τεχνογνωσία-know how», ορίζεται στο άρ. 1 των οικείων καθ' έκαστο συμβάσεων «κάθε πληροφορία και στοιχείο που αφορά την παροχή υπηρεσιών εστίασης», ενώ στο άρ. 3 των συμβάσεων αναφέρεται η εκ του τρίτου γνωστοποίηση βελτιώσεων, εξελίξεων ή επιπρόσθετων εξειδικεύσεων, εκπαίδευσης και γνώσης που θα αποκτήσει ο τρίτος κατά την παροχή εκ μέρους του υπηρεσιών στον οικείο κλάδο δραστηριότητας. Καταρχάς, δεν προκύπτει σε τι χρησιμεύει και τι ικανότητα δύναται να εισφέρεται δια εκπαίδευσης, τεχνικής υποστήριξης, δείγματα και υλικά τρίτου, ο οποίος, όπως ρητά ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει και επαναλαμβάνει, δεν θα αναμιχθεί και δεν θα εκτελέσει οποιαδήποτε εργασία της σύμβασης, ενώ προφανώς, η παροχή εγγράφων, πινάκων προσωπικού, βεβαιώσεων, οικονομικών καταστάσεων και συμβάσεων/βεβαιώσεων εκτέλεσης και συστατικών ενός τρίτου, που δεν θα εκτελέσει τη σύμβαση, συνιστά προφανώς μια τυπική εγχείριση εγγράφων προς τυπική χρήση, χωρίς να εμπεριέχεται καμία ικανότητα, ουσιαστικό στοιχείο, εμπειρία και δεξιότητα του τρίτου ούτε να μεταβιβάζεται δια των ανωτέρω, ακριβώς λόγω της μη εμπλοκής του τρίτου στην εκτέλεση της σύμβασης. Επιπλέον, δεδομένου ότι το κριτήριο επιλογής αφορά την εμπειρία στην εκτέλεση αντίστοιχων συμβάσεων και άρα, οι πόροι που πρέπει να διατεθούν στον δεύτερο προσφεύγοντα για τέτοια στήριξη, είναι ακριβώς αυτή η εμπειρία (που συνιστά τον πόρο που ορίζει το κριτήριο επιλογής επί του οποίου η στήριξη), η εμπειρία αυτή δεν δύναται να ενσωματωθεί στην εκτέλεση της σύμβασης δια της εκ του τρίτου εν γένει και θεωρητικής περιγραφής-

παρουσίασης των εν γένει διαδικασιών και σταδίων που αφορά η δραστηριοποίηση στον κλάδο παροχής υπηρεσιών εστίασης, αφού ούτως δεν εισφέρεται για την εκτέλεση της σύμβασης ο αναγκαίος πόρος, αλλά η όποια εισφορά παραμένει αποκλειστικά θεωρητική, γενική, μη ειδικευμένη στην υπό εκτέλεση σύμβαση, αφηρημένη και εν τέλει δεν συνιστά διάθεση του επίμαχου πόρου για την εκτέλεση της σύμβασης ούτε καν ενσωμάτωση τεχνογνωσίας του τρίτου σε αυτή καθαυτή την υπό εκτέλεση σύμβαση. Άλλωστε, σκοπός των κριτηρίων επιλογής είναι όχι η εκ των προσφερόντων θεωρητική διάθεση ενός προσόντος, αλλά η εκ μέρους τους διάθεση του προσόντος «για την παρούσα διαδικασία» ανάθεσης και για την προκείμενη σύμβαση, όπως προκύπτει εκ των όρων 2.2.5 και 2.2.6 της διακήρυξης και άρα, η διάθεση του προσόντος προς εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης (η οποία συνιστά και το κριτήριο διάγνωσης ευλόγου, δικαιολογημένου και αναλογικού του περιεχομένου του κριτηρίου επιλογής κατ' άρ. 75 παρ. 1 Ν. 4412/2016, που ορίζει ότι «Οι αναθέτουσες αρχές περιορίζουν τις όποιες απαιτήσεις συμμετοχής σε εκείνες που είναι απαραίτητες ώστε να διασφαλίζεται ότι ο υποψήφιος ή ο προσφέρων διαθέτει τις εκ του νόμου απαιτούμενες προϋποθέσεις, τις χρηματοοικονομικές δυνατότητες, καθώς και τις τεχνικές και επαγγελματικές ικανότητες για την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης. Όλες οι απαιτήσεις σχετίζονται και είναι ανάλογες με το αντικείμενο της σύμβασης.»). Αντιστοίχως, η στήριξη σε τρίτους προς πλήρωση κριτηρίων επιλογής σκοπεί στην εκ του προσφέροντος κτήση εκ των τρίτων, των εκ της διακήρυξης οριζόμενων ως αναγκαίων καταρχήν να συντρέχουν στο πρόσωπό του, πόρων και ιδιοτήτων-ικανοτήτων που απαιτούνται ακριβώς για την εκτέλεση της σύμβασης και άρα, η στήριξη σε τρίτους σκοπεί στην εκ μέρους του προσφέροντος κτήση των οικείων προσόντων προς εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης και ακριβώς, για τον σκοπό, το πλαίσιο και τις εκ του προσφέροντος ενέργειες και δραστηριότητες προς εκτέλεση της σύμβασης. Εξ ου και οι ικανότητες αυτές θα πρέπει να διατεθούν εκ του τρίτου με βάση, γνώμονα και σκοπό τη χρήση τους στη συγκεκριμένη διαδικασία και θα πρέπει να αποδεικνύεται και η διάθεση αυτή στον προσφέροντα, ώστε ακριβώς να τελούν στη διάθεση του οι ικανότητες-

πόροι αυτοί προς χρήση κατά την εκτέλεση της σύμβασης, αν αναδειχθεί ανάδοχος και άρα, αν αναλάβει την εκτέλεση της σύμβασης. Επομένως, η στήριξη του τρίτου θα πρέπει να αφορά ακριβώς την υπό ανάθεση σύμβαση και όχι να συνιστά μια γενική και αόριστη, χωρίς σαφή συγκεκριμενοποίηση στη συγκεκριμένη ή και στη συγκεκριμένη διαδικασία και άρα, και προς εκτέλεση σύμβαση, επιχειρηματική συνδρομή του τρίτου. Συνεπώς, οι πόροι που τυγχάνουν στήριξης θα πρέπει να παρέχονται προς εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης και όχι απλώς να τελούν στη διάθεση του τρίτου ή να δύνανται να διατεθούν αόριστα στον προσφέροντα, χωρίς δυνατότητα να τύχουν συγκεκριμένης εφαρμογής και χρήσης στη συγκεκριμένη σύμβαση. Ούτως και όταν αντικείμενο στήριξης συνιστά προσωπικό, ομάδα έργου, στελέχη, τεχνικά μέσα και μηχανήματα, δεν αρκεί ο τρίτος να προκύπτει ότι εν γένει διαθέτει αυτά στην επιχείρηση του προσφέροντος ή ότι θα συνδράμει δι' αυτών επιχειρηματικά τον προσφέροντα, αλλά θα πρέπει να δεσμεύεται ότι θα διαθέσει αυτά στον προσφέροντα για την εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης, αν την αναλάβει ο προσφέρων ως ανάδοχος. Αντιστοίχως και η εμπειρία του τρίτου, πολλώ δε μάλλον ενόψει του προσωποπαγούς χαρακτήρα της, που είναι σύμφυτη με την εκ μέρους του προσωπική επιχειρησιακή και οργανωσιακή ικανότητα, δομή και δραστηριότητα και άρα, δεν εξαντλείται σε θεωρητικού χαρακτήρα περιγραφή και αποστασιοποιημένη και θεωρητική παροχή εκπαιδευτικών υπηρεσιών περί του κλάδου και του τρόπου εκτέλεσης τέτοιας σύμβασης, δεν δύναται να τύχει εισφοράς δια τέτοιου τρόπου, ως ο εκ της προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος, περιγραφόμενος, ο οποίος παραμένει αόριστος και αφηρημένος και σε κάθε περίπτωση, δεν εμπεριέχει αληθή εισφορά και διάθεση της εμπειρίας αυτής στον δεύτερο προσφεύγοντα. Σημειωτέον δε, ότι ουδόλως στα ως άνω συμφωνητικά προβλέπεται καν η εκ των τρίτων τυχόν εφαρμοσμένη επίβλεψη, εποπτεία, παρακολούθηση και καθοδήγηση του δεύτερου προσφεύγοντα στην εκτέλεση της σύμβασης, ώστε να θεωρηθεί, ότι ακόμη και αν δεν χρειαζόταν η αυτοπρόσωπη εκ του εισφέροντος εμπειρία εκτέλεση ή συμμετοχή στην εκτέλεση των σχετικών εργασιών, αν μη τι άλλο εισφέρεται και τίθεται στη διάθεση όντως εκ του τρίτου,

η εμπειρία του στην εκτέλεση συμβάσεων ως η υπό ανάθεση, κατά αυτή καθαυτή την εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης, όπως είναι ο σκοπός και το ζητούμενο εκ του νόμου και της διακήρυξης, αντικείμενο, περιεχόμενο και προϋπόθεση παραδεκτής επίκλησης της στήριξης τρίτου προς πλήρωση κριτηρίου επιλογής. Άρα, επιπλέον του ότι, όπως νόμιμα, βλ. ανωτέρω, έκρινε ήδη δια της προσβαλλομένης η αναθέτουσα, η στήριξη των ανωτέρω τυγχάνει अपαραδέκτης επίκλησης ως προς το κριτήριο επιλογής 2.2.6 και ειδικά ως προς το περί εμπειρίας κριτήριο, εν προκειμένω, η εκ του καθενός εκ των ανωτέρω τρίτων διάθεση του δανειζόμενου πόρου, ήτοι της εμπειρίας, παραμένει, όπως βάσιμα ο πρώτος προσφεύγων προβάλλει αόριστη, αφηρημένη, θεωρητική και εν τέλει δεν περιλαμβάνει η δέσμευση του τρίτου (ακόμη και κατά την οικεία μετά του δεύτερου προσφεύγοντα σύμβαση, που σε αντίθεση με την όλως αόριστη υπεύθυνη δήλωση δέσμευσης, περιλαμβάνει έστω μια κάποια εξήγηση και ανάλυση), διάθεση της εμπειρίας στον δεύτερο προσφεύγοντα, ως πόρου που θα χρησιμοποιήσει αυτός για την εκτέλεση της σύμβασης αν αναδειχθεί ανάδοχος και συνεπώς, δεν υφίσταται η απαραίτητη για το παραδεκτό της εν γένει και επί κάθε κριτηρίου επιλογής, στήριξης σε τρίτο (ακόμη και πέραν των ειδικώς προβλεπομένων περί στήριξης επί προσόντος τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας περί επαγγελματικής εμπειρίας, βλ. ανωτέρω ήδη βάσεις αποκλεισμού δεύτερου προσφεύγοντος, κατά την προσβαλλομένη) πρόθεση, συμφωνία και εν τέλει δέσμευση του τρίτου προς διάθεση του επικαλούμενου ως δανειζόμενου πόρου, ακριβώς για το ζητούμενο, ήτοι για την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης. Επομένως, κατ' αποδοχή του συναφούς τέταρτου λόγου της πρώτης προσφυγής και προς τούτο, απαραδέκτως ο δεύτερος προσφεύγων επικλήθηκε στήριξη στους ως άνω δύο τρίτους, όσον αφορά την εμπειρία αυτών προς πλήρωση του κριτηρίου επιλογής 2.2.6, για την πλήρωση του οποίου η εμπειρία τους, όπως και ο ίδιος προβάλλει, είναι απαραίτητη και άρα, και προς τούτο είναι αποκλειστέος.

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο της πρώτης προσφυγής, ο όρος 2.2.8 της διακήρυξης θέτει ως προϋπόθεση για τη στήριξη σε κριτήρια που σχετίζονται «με την απαιτούμενη με τη διακήρυξη οικονομική και χρηματοοικονομική

επάρκεια, οι εν λόγω [προσφέροντες] οικονομικοί φορείς και αυτοί στους οποίους στηρίζονται [τρίτους παρέχοντες στήριξη προς πλήρωση κριτηρίων οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας] [να] είναι από κοινού υπεύθυνοι για την εκτέλεση της σύμβασης.». Άρα, το παραδεκτό της στήριξης για τα κριτήρια του όρου 2.2.5 της νυν διακήρυξης, προϋποθέτει όχι μόνο δέσμευση εκ του τρίτου ότι θα διαθέσει στον προσφέροντα τους οικείους πόρους, αλλά και ειδικά ότι θα αναλάβουν από κοινού μετά τους προσφέροντες ευθύνη για την εκτέλεση της σύμβασης. Ο δεύτερος προσφεύγων στηρίχθηκε ως προς την πλήρωση του όρου 2.2.5 περί κριτηρίων οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, προκύπτει πως ο δεύτερος προσφεύγων στηρίζεται στην ... προς πλήρωση της απαίτησης κύκλου εργασιών από εκτέλεση συναφών έργων, στον ... προς πλήρωση απαιτήσεων γενικού κύκλου εργασιών και κύκλου εργασιών από εκτέλεση συναφών έργων, ... προς πλήρωση της απαίτησης χρηματοπιστωτικής ικανότητας και προς πλήρωση της απαίτησης χρηματοπιστωτικής ικανότητας, όλες δε οι απαιτήσεις συμπεριλαμβάνονται ως σωρευτικά ζητούμενα του κριτηρίου επιλογής οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας του όρου 2.2.5. Όπως προκύπτει από τις με την προσφορά υποβληθείσες δηλώσεις δέσμευσης παροχής αναγκαίων πόρων των ανωτέρω, τα πρακτικά ΔΣ του δεύτερου προσφεύγοντος περί αποδοχής των ως άνω στηρίξεων και τα συμφωνητικά του με καθένα εξ αυτών, ουδόλως αναφέρεται οτιδήποτε ούτε αναλαμβάνεται εξ ουδενός εκ των ως άνω τρίτων η καθ' οιονδήποτε τρόπο δέσμευση ούτε συνάγεται έστω και έμμεσα από το περιεχόμενο οιοδήποτε εκ των εγγράφων της προσφοράς και των δηλώσεων τους, οιαδήποτε εκ μέρους τους δέσμευση προς ανάληψη από κοινού μετά του δεύτερου προσφεύγοντα ευθύνης έναντι της αναθέτουσας ή εν γένει για την εκτέλεση της σύμβασης είτε από οικονομικής και χρηματοοικονομικής πλευράς είτε από οιαδήποτε έννοια. Τούτο, ενώ ουδόλως προβάλλει ο δεύτερος προσφεύγων ότι κατέχει οιοδήποτε άλλο έγγραφο, δια του οποίου οιοσδήποτε εκ των ανωτέρω αναλαμβάνει τέτοια δέσμευση και σε χρόνο σύγχρονο με την εκ μέρους του παροχή στήριξης στον δεύτερο προσφεύγοντα, ήτοι τον κρίσιμο προς πλήρωση των κριτηρίων

επιλογής και άρα και προς το παραδεκτό της στήριξης, χρόνο, ήτοι της προσφοράς, έστω και αν τέτοιο έγγραφο δεν υποβλήθηκε, αλλά θα υποβαλλόταν με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης ούτε προβάλλεται οιαδήποτε ήδη υπάρχουσα δέσμευση οιαδήποτε εκ των ανωτέρω τρίτων περί ανάληψης από κοινού μετά του δεύτερου προσφεύγοντα ευθύνης για την εκτέλεση της σύμβασης ή εν γένει έναντι της αναθέτουσας ούτε δύναται τέτοια δέσμευση να αναληφθεί το πρώτον κατά την αξιολόγηση και κατά τροποποίηση και επέκταση των ήδη κατά τον χρόνο της προσφοράς αναληφθεισών δεσμεύσεων και συμφωνιών τρίτων και δεύτερου προσφεύγοντα, καθώς τούτο συνεπάγεται ανεπίτρεπτη μεταβολή της προσφοράς, που αποκλείεται ακόμη και δια διευκρινίσεων κατά το νόμο και τη διακήρυξη, βλ. ακριβώς ανωτέρω. Παρά εξ όσων υποβλήθηκαν προκύπτει μόνο μια πανομοιότυπη με κάθε ως άνω τρίτο, συμφωνία παροχής «know-how», που αναλύεται όσον αφορά την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, στην εκ του κάθε τρίτου στον δεύτερο προσφεύγοντα παροχή συγκεκριμένων εγγράφων και στοιχείων που απαιτεί η διακήρυξη, χωρίς οιαδήποτε εν γένει αναφερόμενη ή προκύπτουσα ευθύνη του τρίτου για την εκτέλεση της σύμβασης. Επομένως, απαραδέκτως τυγχάνει επίκλησης στήριξη του δεύτερου προσφεύγοντα σε κάθENA εκ των ανωτέρω τρίτων, όσον αφορά τις ως άνω και εξ εκάστου επικαλούμενες ως αντικείμενο στήριξης, απαιτήσεις-κριτήρια οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και άρα, δεν πληροί η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα (δεδομένου και ότι εκ της προσφοράς του σαφώς προκύπτει πως ο ίδιος μόνος του δεν καλύπτει καμία από τις απαιτήσεις περί των οποίων ως άνω λαμβάνει στήριξη από τους ανωτέρω τρίτους) τις απαιτήσεις περί γενικού κύκλου εργασιών, περί ειδικού κύκλου εργασιών και περί χρηματοπιστωτικής ικανότητας, που σωρευτικά απαιτεί ο όρος 2.2.5 ως κριτήρια επιλογής οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας. Άρα, κατ' αποδοχή και του τρίτου λόγου της πρώτης προσφυγής, ο δεύτερος προσφεύγων απαραδέκτως επικαλείται στήριξη στους ανωτέρω τρίτους, προς πλήρωση των κριτηρίων επιλογής του όρου 2.2.5 και άρα, δεδομένου του αναγκαίου της στήριξής τους, προς εκ μέρους του πλήρωσης των κριτηρίων αυτών, όπως προκύπτει από την

προσφορά του και δεν αντικρούει αυτός και η αναθέτουσα, είναι και προς τούτο αποκλειστέος.

4. Επειδή, όσον αφορά την πρώτη σωρευτική βάση απόρριψης του δεύτερου προσφεύγοντα, όπως άλλωστε παραδεκτώς κατ' άρ. 365 παρ. 1 Ν. 4412/2016, παραδεκτώς συμπληρώθηκε με τις Απόψεις της, ο δεύτερος προσφεύγων κρίθηκε ως αποκλειστέος λόγω «ψευδών και παραπλανητικών δηλώσεων» και όχι λόγω αυτής καθαυτής της παράβασης απαιτήσεων προηγούμενης σύμβασης. Ο λόγος που στην προσβαλλομένη αναφέρθηκε το άρ. 73 παρ. 4 περ. στ', περί παραβάσεων σε προηγούμενες συμβάσεις και η' περί αθέμιτης επιρροής κατά τη διαδικασία ανάθεσης, πέραν και της περ. ζ', περί ψευδών δηλώσεων, είναι προκειμένου να περιγραφεί το αντικείμενο των προηγούμενων ψευδών δηλώσεων, δηλαδή το αντικείμενο ψεύδους και απόκρυψης, όπως προκύπτει σαφώς από τη συμπληρωματική, δια των Απόψεων, αιτιολογία της προσβαλλομένης, ως και δια των Απόψεων επί της πρώτης προσφυγής (βλ. συναφώς σε αυτές, σελ. 16-17, όπου, ασχέτως βασιμότητας των ισχυρισμών της αναθέτουσας, αναφέρεται ως βάσιμη η αιτίαση του πρώτου προσφεύγοντος περί αυτοτελούς λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. στ', πλην όμως ως επιπλέον της κρινόμενης δια της προσβαλλομένης περί του λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ'). Όσον αφορά το άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 και τον λόγο αποκλεισμού του άρ. 2.2.3.4.ζ της διακήρυξης, στο συναφές περί του οποίου ερώτημα του ΕΕΕΣ του, ο δεύτερος προσφεύγων απάντησε αρνητικά, προκύπτουν τα ακόλουθα. Κατά το μη αμφισβητούμενο από τον δεύτερο προσφεύγοντα και αποδεικνυόμενο αντικειμενικώς, ιστορικό, προηγουμένως κρίθηκε με την Απόφαση ΑΕΠΠ 1224/2021, που εκδόθηκε την 13-7-2021, ότι «η εταιρεία ... παρέβη την υποχρέωσή της να μην αποκρύπτει πληροφορίες σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού που μπορεί να συντρέχουν στο πρόσωπό της, κατά τους όρους του άρθρου 2.2.3.4 περ. ζ) της διακήρυξης, συνακόλουθα η προσφορά της μη νομίμως έγινε δεκτή. Τούτο δε ανεξαρτήτως αν ήθελε κριθεί ότι συντρέχει ο προβλεπόμενος στο άρθρο 2.2.3.4 στ) λόγος αποκλεισμού ή όχι, ούτε αν σε κάθε περίπτωση προ του αποκλεισμού της θα έπρεπε να εξεταστούν μέτρα

αυτοκάθαρσης που τυχόν έχει λάβει. Και τούτο, διότι ενόψει των όσων γίνονται δεκτά στην 11η σκέψη της παρούσας, δεν θα ήταν νόμιμη η εκ των υστέρων αποδοχή προσφοράς διαγωνιζόμενου, ο οποίος είχε αποκρύψει πληροφορίες σχετικές με την συνδρομή στο πρόσωπό του προβλεπόμενου στους όρους της διακήρυξης λόγου αποκλεισμού στο ΤΕΥΔ. Τούτο δε, διότι η παράλειψη παροχής πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού συνιστά, όπως συνάγεται από το άρθρο 2.2.3.4 περ. ζ) της διακήρυξης, αυτοτελή λόγο επαγόμενο αυτοδικαίως την απόρριψη της προσφοράς του (στο σύνολό της), και δεν παρέχεται η δυνατότητα, κατόπιν τούτου, στον ανάδοχο να επικαλεστεί εκ των υστέρων μέτρα αυτοκάθαρσης, ούτε στην αναθέτουσα αρχή να την καλέσει να υποβάλει δήλωση σχετική με τα εν λόγω μέτρα.», ενώ η Απόφαση αυτή δεν προσβλήθηκε από τον δεύτερο προσφεύγοντα, καθιστάμενη ούτως αμετάκλητα δεσμευτική, ενώ εκδόθηκε και η ενιαία Απόφαση 1126-1127/2021 με έκδοση την 23-6-2021, όπου κρίθηκε ότι «κατά τον χρόνο υποβολής του ΕΕΕΣ εκδηλούται η συμπεριφορά του διαγωνιζομένου, η οποία συνιστά τον ως άνω αυτοτελή λόγο αποκλεισμού λόγω ψευδούς δηλώσεως, η οποία δεν δύναται να αναιρεθεί μεταγενεστέρως, με την παροχή συμπληρωματικών στοιχείων ή διευκρινίσεων σχετικά με τους λόγους που τον οδήγησαν στη συμπεριφορά αυτή. Ενόψει των ανωτέρω, γίνεται δεκτό ότι εν προκειμένω θεμελιώνεται αυτοτελής λόγος αποκλεισμού στο πρόσωπο της εταιρίας «...» ένεκα της επίμαχης ψευδούς δηλώσεως της στο οικείο πεδίο του ΕΕΕΣ και δη γίνεται δεκτός ο οικείος λόγος προσφυγής, απορριπτομένων των ισχυρισμών της παρεμβαίνουσας. Δοθέντος δε ότι εκ του λόγου τούτου θεμελιώνεται αυτοτελώς ο αποκλεισμός της εταιρίας «...»...». Η τελευταία αυτή Απόφαση προσβλήθηκε με Αίτηση Αναστολής, που απορρίφθηκε με τη ΔΕΦΑΘ 397/2021, η οποία μάλιστα έκρινε και η ίδια τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016. Άρα, όπως δεν αντικρούει ο δεύτερος προσφεύγων απεκλείσθη και δη, στη μία περίπτωση χωρίς να προσβάλει τον αποκλεισμό του, στη δε δεύτερη χωρίς να προσβάλει σε δύο αυτοτελείς περιπτώσεις επί δύο αυτοτελών διαδικασιών για απόκρυψη στοιχείων και ψευδή δήλωση στοιχείων στο ΕΕΕΣ περί πραγματικού

συναφούς με λόγο αποκλεισμού του και μάλιστα, οι ψευδείς δηλώσεις/αποκρύψεις έλαβαν χώρα η μεν πρώτη, στο πλαίσιο διακήρυξης του ΚΑΤ που δημοσιεύθηκε στις 3-12-2020, η δε δεύτερη, στο πλαίσιο του ... διαγωνισμού του ..., η διακήρυξη του οποίου δημοσιεύθηκε την 29-12-2020 και άρα, έλαβαν χώρα εντός τελευταίας τριετίας πριν τη λήξη υποβολής προσφορών στη νυν διαδικασία. Εξάλλου, ουδόλως ο λόγος αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 προϋποθέτει διάπραξη του οικείου γεγονότος, ήτοι απόκρυψης, σοβαρής ψευδούς δήλωσης ή μη υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης αποκλειστικά στην προκείμενη διαδικασία (βλ. και ΔΕφΑθ 160/2021, επικαλούμενη εκ του ιδίου, ως και ΔΕφΘεσσ 115/2021), τούτο δε, θα ήταν παράλογο και θα καθιστούσε άνευ αντικειμένου τον λόγο αποκλεισμού, καθώς στην τρέχουσα διαδικασία, αν ο προσφέρων όχι απλά σοβαρά ψευδώς δηλώσει ή αποκρύψει, αλλά εν γένει ανακριβώς δηλώσει οτιδήποτε, θα αποκλειστεί ούτως ή άλλως, λόγω υποβολής ελλιπούς, ανακριβούς ή εσφαλμένου ΕΕΕΣ ή λόγω μη πλήρωσης των όρων συμμετοχής ή λόγω μη τήρησης των κανόνων σύνταξης και περιεχομένου προσφορών (που τυχόν ανακριβώς επικαλείται πως πληροί), χωρίς χρεία και ειδικού περί τούτου λόγου αποκλεισμού, ενώ προδήλως, η μη υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης, που τίθεται ισότιμα κατά τη διάταξη μετά της απόκρυψης και της σοβαρής ψευδούς δηλώσεως, ως πραγματικό επί του οποίου συντρέχει ο λόγος αποκλεισμού (και άρα, αν το πραγματικό περί απόκρυψης πρέπει τυχόν να αφορά ειδικώς την τρέχουσα διαδικασία, τότε θα έπρεπε να αφορά ειδικώς την τρέχουσα διαδικασία και το εξίσου επαρκές για τη συγκρότηση του λόγου αποκλεισμού, πραγματικό περί μη υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης) όχι μόνο έπεται της δια της προσφοράς υποβολής ΕΕΕΣ (και άρα, θα ήταν παράλογο στο στάδιο προσφορών να προβλέπεται ως λόγος αποκλεισμού, το άγνωστο γεγονός περί του αν εν συνεχεία θα υποβληθούν δικαιολογητικά κατακύρωσης, εφόσον ο προσφέρων αναδειχθεί προσωρινός ανάδοχος), αλλά ούτως ή άλλως συγκροτεί λόγο απόρριψης προσφοράς, σύμφωνα με τις ειδικές περί υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης διατάξεις της διακήρυξης και του νόμου και κατά τις οικείες προϋποθέσεις που θέτουν (και άρα, προδήλως δεν

θα έχρηζε αναγωγής η μη υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης εντός του τρέχοντα διαγωνισμού, σε ειδικό λόγο αποκλεισμού στο πλαίσιο του άρ. 73 Ν. 4412/2016, αφού προβλέπει σχετικά το άρ. 103 Ν. 4412/2016 και οι αντίστοιχες διατάξεις της διακήρυξης). Επιπλέον, ουδόλως ανάγεται στην υποκειμενική κρίση κάθε προσφέροντος περί υπαγωγής κάθε τυχόν πραγματικού σε εκείνο συγκεκριμένου λόγου αποκλεισμού, η υποχρέωση του να το δηλώσει στο ΕΕΕΣ, που σκοπεί στον εκ της αναθέτουσας έλεγχο πλήρωσης εκ του δηλουμένου πραγματικού, του σχετικού λόγου αποκλεισμού, άλλως, ο προσφέρων θα δύνατο να προκαταλάβει την κρίση της αναθέτουσας και να αποκρύπτει αυτήν ουσιώδη γεγονότα ή σε κάθε περίπτωση, γεγονότα την ουσία των οποίων, ως προς την κρίση της αναθέτουσας, δεν μπορεί να υποθέσει εκ των προτέρων, στερώντας την αναθέτουσα από την εξουσία άσκησης της κατ' άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016 ευχέρειας της, σχετικά με τον έλεγχο κατάγνωσης ή μη των σχετικών λόγων αποκλεισμού. Περαιτέρω, είναι σαφές πως η απόκρυψη ή ψευδής δήλωση επί πραγματικού, πρέπει να αφορά γεγονότα που αν δηλώνονταν ή αν δηλώνονταν αληθώς, ενδεχομένως να είχαν επιρροή στην κατάγνωση λόγου αποκλεισμού και δη, κάθε είδους λόγου αποκλεισμού και άρα, εφόσον προσφεύγων αποκλειστεί στο πλαίσιο προηγούμενης διαδικασίας, για απόκρυψη στοιχείων σχετικά με κάθε λόγο αποκλεισμού, τότε προφανώς οφείλει να δηλώσει τούτο στο τρέχον ΕΕΕΣ του, εάν δε, δεν δηλώσει τον προηγούμενο εντός τριετίας αποκλεισμό του για απόκρυψη του άρ. 73 παρ. 4 περ. Ζ Ν. 4412/2016, τότε εκ νέου στο πλαίσιο της τρέχουσας διαδικασίας διαπράττει το πραγματικό του άρ. 73 παρ. 4 περ. Ζ' Ν. 4412/2016 (όπως διαπράττει και αν αποκρύψει πληροφορίες σχετικά και με κάθε άλλο λόγο αποκλεισμού), που σκοπεί ακριβώς στην αποτροπή της εκ των προσφερόντων πρακτικής ακριβώς, χειραγώγησης των πληροφοριών που παρέχουν στις αναθέτουσες και απόκρυψης, εις βλάβη της ίσης μεταχείρισης, γεγονότων που αν οι αναθέτουσες γνώριζαν, ενδεχομένως να είχαν κρίνει ως λόγους αποκλεισμού. Εξάλλου, αν απόκρυψη προηγούμενου αποκλεισμού λόγω πάλι απόκρυψης, κρινόταν ότι δεν συνιστά απόκρυψη, όπως ο δεύτερος προσφεύγων αιτιάτο, τότε όχι μόνο θα παραβιαζόταν το άρ. 73 παρ. 4 περ. Ζ',

αλλά επιπλέον θα παρεχόταν κίνητρο προς υποτροπή και επανειλημμένη διάπραξη της ίδιας συμπεριφοράς. Αλυσιτελώς, επικαλείται ο δεύτερος προσφεύγων δηλώσεις και επανορθωτικά του μέτρα περί του λόγου αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.στ περί πλημμέλειας σε προηγούμενη σύμβαση, αφού αυτό ήταν μεν το αντικείμενο απόκρυψης στις προηγούμενες διαδικασίες, πλην όμως η ίδια αυτή καθαυτή η προηγηθείσα εκεί απόκρυψη συνιστούσε αυτοτελή λόγο αποκλεισμού, όπως ρητά κρίθηκε δια των προηγηθεισών Αποφάσεων ΑΕΠΠ και η οποία κριθείσα απόκρυψη συνιστούσε το δηλωτέο αντικείμενο στο νυν αβασίμως απαντηθέν αρνητικά πεδίο του ΕΕΕΣ, αφού ακριβώς η προηγούμενη κρίση περί ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψης συνιστούσε κατά τη νυν διακήρυξη και τον όρο 2.2.3.4.ζ αυτοδύναμο και επαρκή λόγο αποκλεισμού, ασχέτως και επιπλέον του πραγματικού που στην προηγηθείσα διαδικασία απεκρύφθη ή δηλώθηκε ψευδώς και το κατά πόσον αυτό συνιστά λόγο αποκλεισμού στο πλαίσιο της νυν διαδικασίας, αρκεί βέβαια, το πραγματικό που τότε αποτέλεσε αντικείμενο της κριθείσας ως ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψης, να είχε κατά την τότε διαδικασία σχέση με τη διάγνωση εκεί, δηλαδή κατά την τότε διαδικασία λόγων αποκλεισμού ή κριτηρίων επιλογής (όπως και συνέβη, κατά το ιστορικό που εκτίθεται στις ανωτέρω Αποφάσεις ΑΕΠΠ). Άλλωστε, ακόμη και αν ο δεύτερος προσφεύγων, στη νυν διαδικασία πλέον, δήλωσε το ιστορικό που στις προηγούμενες διαδικασίες είχε αποκρύψει και πάλι, αυτό δεν αναιρεί ότι στις προηγούμενες διαδικασίες υπέπεσε και κρίθηκε ρητά και διακριτά ότι υπέπεσε σε σοβαρές ψευδείς δηλώσεις ή αποκρύψεις και ότι ούτως, όφειλε να δηλώσει στη νυν διαδικασία, πέραν του ιστορικού που είχε αποκρύψει στις προηγούμενες διαδικασίες (και η απόκρυψη του οποίου είχε τότε οδηγήσει στην εις βάρος του κατάγνωση του λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016) και τις προηγούμενες διαγνώσεις αυτές, περί ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψης. Αντίθετη ερμηνεία, προβαίνει σε παράνομη και αντίθετη με τη διακήρυξη σύγχυση διακριτών λόγων αποκλεισμού (2.2.3.4.στ και 2.2.3.4.ζ) και διακριτών ερωτημάτων του ΕΕΕΣ, πολλώ δε μάλλον ενώ ουδόλως εκ της δήλωσης του ιστορικού που προηγουμένως είχε αποκρύψει στις προηγούμενες διαδικασίες ο δεύτερος

προσφεύγων, προκύπτει ή αναφέρεται ότι σε προηγούμενες διαδικασίες είχε αποκλειστεί λόγω ψευδούς δήλωσης και απόκρυψης επί του ιστορικού αυτού. Σε κάθε περίπτωση, ασχέτως ότι ο δεύτερος προσφεύγων είχε τελέσει το πραγματικό του ως άνω λόγου αποκλεισμού, δηλαδή τις ψευδείς δηλώσεις και αποκρύψεις σε προηγούμενες διαδικασίες, ήδη πριν τη νυν από 28-4-2021, προκύπτει ότι έλαβε γνώση της κρίσης εις βάρος του περί σοβαρών ψευδών δηλώσεων και απόκρυψης, σύμφωνα με τις ανωτέρω Αποφάσεις, ήδη από 23-6-2021 και από 13-7-2021 αντίστοιχα, ενώ η προσβαλλομένη εκδόθηκε στις 10-1-2022, ο δεύτερος προσφεύγων ενδιάμεσα ουδόλως ενημέρωσε την αναθέτουσα, η οποία σχετικώς ενημερώθηκε μόλις δια του από 30-9-2021 υπομνήματος του πρώτου προσφεύγοντα και προέβη στην έκδοση του εγκριθέντος δια της προσβαλλομένης πρακτικού οργάνου αξιολόγησης κατόπιν συνεδριάσεων του τελευταίου, στις 19-10-2021, 21-10-2021 και 26-10-2021 πριν την αποσφράγιση οικονομικών προσφορών. Σε όλο το διάστημα από την εκ του δεύτερου προσφεύγοντος επί μήνες γνώση των ανωτέρω κρίσεων εις βάρος του, ως και την έκδοση της προσβαλλομένης, τη σύνταξη του ως άνω πρακτικού και την εκ του πρώτου προσφεύγοντος αποστολή του σχετικού υπομνήματος (άνω των 3 μηνών από την πρώτη κοινοποιηθείσα σε αυτόν πράξη ως και την κοινοποίηση του υπομνήματος του πρώτου προσφεύγοντα και άνω των 4 μηνών ως και την έκδοση του πρακτικού, ως και 6 και ήμισυ μήνες ως και την έκδοση της προσβαλλομένης), ο δεύτερος προσφεύγων ουδόλως ενημέρωσε για οτιδήποτε σχετικό την αναθέτουσα ούτε γνωστοποίησε σε αυτήν οψιγενή εμφάνιση εις βάρος του πραγματικού που συγκροτεί κατά τα ανωτέρω τον λόγο αποκλεισμού 2.2.3.4.ζ της νυν διακήρυξης, ακόμη και με τυχόν το πρώτον επανορθωτικά περί του λόγου αυτού, μέτρα, αφού το πρώτον έλαβε γνώση της κατάγνωσης εις βάρος του τέτοιων ψευδών δηλώσεων και απόκρυψης, μετά την υποβολή της προσφοράς. Το δε άρ. 104 παρ. 2-3 Ν. 4412/2016, όπως ισχύει ήδη από 1-6-2021, κατόπιν του άρ. 44 Ν. 4782/2021 ορίζει ότι «2. Αν επέλθουν μεταβολές στις προϋποθέσεις τις οποίες οι προσφέροντες/υποψήφιοι είχαν δηλώσει ότι πληρούν, σύμφωνα με το άρθρο 79, περί Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Σύμβασης, μέχρι τη σύναψη της

σύμβασης, οι προσφέροντες/υποψήφιοι οφείλουν να ενημερώσουν αμελλητί την αναθέτουσα αρχή σχετικά.³ Σε περίπτωση έγκαιρης και προσήκουσας ενημέρωσης της αναθέτουσας αρχής κατά την παρ. 2, δεν καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του. Σε αντίθετη περίπτωση, καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του προσωρινού αναδόχου, που είχε προσκομισθεί, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 72, περί εγγυήσεων.», ενώ το αρ. 104 παρ. 2-3 Ν. 4412/2016, ως ίσχυε κατά τον χρόνο εκκίνησης της νυν διαδικασίας και υποβολής προσφορών όριζε ότι «2. Αν επέλθουν μεταβολές στις προϋποθέσεις τις οποίες οι προσφέροντες/υποψήφιοι είχαν δηλώσει ότι πληρούν, σύμφωνα με το άρθρο 79, οι οποίες επήλθαν ή για τις οποίες έλαβε γνώση ο προσφέρων/υποψήφιος μετά την δήλωση και μέχρι την ημέρα της έγγραφης ειδοποίησης για την προσκόμιση των δικαιολογητικών κατακύρωσης, οι προσφέροντες/υποψήφιοι οφείλουν να ενημερώσουν αμελλητί την αναθέτουσα αρχή σχετικά και το αργότερο μέχρι την ημέρα της έγγραφης ειδοποίησης για την προσκόμιση των δικαιολογητικών του άρθρου 3. Σε περίπτωση έγκαιρης και προσήκουσας ενημέρωσης της αναθέτουσας αρχής για οψιγενείς μεταβολές κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου που επήλθαν στο πρόσωπο του προσωρινού αναδόχου, δεν καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του, που είχε προσκομισθεί, σύμφωνα με τις παραγράφους 4, 5 και 6 του άρθρου 72, και εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις των παραγράφων αυτών. Σε αντίθετη περίπτωση, καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του προσωρινού αναδόχου, που είχε προσκομισθεί, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 72.». Επομένως, παρά την ως άνω τροποποίηση, δεν επήλθε κάποια ουσιώδης μεταβολή επί της υποχρέωσης του οικονομικού φορέα να ενημερώσει «αμελλητί» για οψιγενείς μεταβολές ως προς τα προσόντα συμμετοχής του, όταν λάβει γνώση αυτών. Δεδομένου ότι η προ 1-6-2021 διάταξη περιόριζε το σημείο των δηλωτέων μεταβολών προς αμελλητί ενημέρωση της αναθέτουσας ως την ημερομηνία κλήσης προς υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης και όχι ως την σύναψη της σύμβασης, όπως η νέα διάταξη, αναλόγως προσδιόριζε και το σημείο παραδεκτώς «αμελλητί»

ενημέρωσης, ως το σημείο αυτό της ειδοποίησης προς υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης και δεν επέτρεπε την τυχόν προ πολλού εις γνώση του οικονομικού φορέα, οφισγενών μεταβολών, απόκρυψή τους για όλο το διάστημα και ούτως διατήρηση του στον διαγωνισμό, ως και την τυχόν ανάδειξη του ως προσωρινού αναδόχου ούτε προφανώς εμπόδιζε την αναθέτουσα να ελέγξει νωρίτερα την τυχόν εις βάρος του ύπαρξη τέτοιων οφισγενών μεταβολών, που ίδρυαν λόγο αποκλεισμού. Σε κάθε πάντως περίπτωση, τα ανωτέρω αφορούν το άσχετο με την επίδικη υπόθεση ζήτημα περί του αν πρέπει ή όχι να καταπέσει η εγγυητική συμμετοχής του δεύτερου προσφεύγοντα, κατάπτωση που δεν διατάχθηκε από την προσβαλλομένη. Αναμφισβήτητα όμως, εφόσον προκύψει μετά την προσφορά πραγματικό περί λόγων αποκλεισμού, αφενός αυτό είναι δηλωτέο από τον οικονομικό φορέα, αφετέρου αυτό είναι αξιολογητέο προς διάγνωση συνδρομής εις βάρος του λόγου αποκλεισμού, όπως εν προκειμένω του όρου 2.2.3.4.ζ, λόγω κατάγνωσης εις βάρος του, τέτοιων ψευδών δηλώσεων και αποκρύψεων, στο πλαίσιο προηγούμενων διαδικασιών, αφού κατ' άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, όπως ίσχυε και ισχύει, τα προσόντα συμμετοχής δεν αρκεί να συντρέχουν μόνο κατά την προσφορά, αλλά κρίνονται και ως και το σημείο υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης και ακόμη και ως και την ανάθεση της σύμβασης. Επιπλέον δε, οποτεδήποτε μετά την υποβολή προσφοράς προκύψουν γεγονότα που μεταβάλουν το δηλωθέν περί λόγου αποκλεισμού της διακήρυξης πραγματικό και σε σχέση με τις ήδη απαντήσεις του ήδη υποβληθέντος ΕΕΕΣ, ο οικονομικός φορέας και με την προϊσχύουσα και με την από 1-6-2021 ισχύουσα, διάταξη, φέρει υποχρέωση άμεσης ειδοποίησης της αναθέτουσας, πολλώ δε μάλλον, ενώ εν προκειμένω παρήλθε πολύμηνο διάστημα και δη, επί 2 διακριτών περιπτώσεων αποκλεισμού, σε πλήρη γνώση του δεύτερου προσφεύγοντα και μάλιστα, όχι μόνο ως την έκδοση της προσβαλλομένης, αλλά ως και την έκδοση του γνωμοδοτικού πρακτικού επί του σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής, ενώ όμως, ουδόλως ο δεύτερος προσφεύγων επέδειξε οιαδήποτε συμμόρφωση με την υποχρέωση αυτή, παρά απέκρυψε τα εις γνώση του γεγονότα, παρότι μετέβαλλαν σαφή αρνητική

δήλωση περί σχετικού με τον όρο 2.2.3.4.ζ πραγματικού στο ΕΕΕΣ του. Επιπλέον, ουδόλως η αναθέτουσα όφειλε, προκειμένου να διαγνώσει τον λόγο αποκλεισμού 2.2.3.4.ζ, να προβεί πρώτα σε διάγνωση του λόγου αποκλεισμού και επί του πραγματικού που στις προηγούμενες διαδικασίες είχε αποκρυφθεί ούτε αντιστοίχως, οι προηγούμενοι, ακριβώς λόγω απόκρυψης του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, αποκλεισμοί του καθίσταντο νομικά σημαντικοί στο πλαίσιο της νυν διαδικασίας, υπό τον όρο κατάγνωσης και στη νυν διαδικασία, του λόγου αποκλεισμού που αφορά το πραγματικό που τότε είχε αποκρυφθεί, ήτοι του άρ. 73 παρ. 4 περ. στ' Ν. 4412/2016. Με τους ισχυρισμούς αυτούς απαραδέκτως ο δεύτερος προσφεύγων αποπειράται να μεταβάλει το σαφές κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης, να αναιρέσει τη δεσμευτικότητα του λόγου 2.2.3.4.ζ, να καταστήσει το τελευταίο αποκλειστικά συνοδευτικό του όρου 2.2.3.4.στ και του εκεί λόγου αποκλεισμού περί παράβασης προηγούμενων συμβάσεων, ως και να αναιρέσει την αυτοδύναμη ισχύ και την αυτοτέλεια του όρου 2.2.3.4.ζ. Αντίθετα με όσα προβάλλει, μόνη της η εις βάρος του κατάγνωση σε προηγούμενη διαδικασία, ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψης συνιστά πραγματικό δηλωτέο στην αναθέτουσα και πραγματικό υπαγόμενο στον νυν λόγο αποκλεισμού 2.2.3.4.ζ και δυνάμενο μόνο του να οδηγήσει στον αποκλεισμό του, ασχέτως του αν και στη νυν διαδικασία, δεν απέκρυψε μόνο τους προηγούμενους αποκλεισμούς λόγω ψευδούς του δήλωσης/απόκρυψης, αλλά και εκ νέου απέκρυψε το τότε αποκρυφθέν πραγματικό. Ήτοι, νόμω αβασίμως προβάλλει ο δεύτερος προσφεύγων, πως προκειμένου να κριθεί αποκλειστέος κατά τον όρο 2.2.3.4.ζ στη νυν διαδικασία, δεν αρκούσαν οι προηγούμενες κατανώσεις εκ μέρους του αποκρύψεων ή και η εντός της νυν διαδικασίας, απόκρυψης των προηγούμενων αποκρύψεων αυτών, αλλά έπρεπε και να αποκρύψει εκ νέου το πραγματικό που στις προηγούμενες διαδικασίες είχε αποκρύψει, ερμηνεία αντίθετη σε σαφή διάταξη νόμου και της διακήρυξης. Όμως, το γεγονός πως τυχόν στη νυν διαδικασία δεν απέκρυψε εκ νέου το παλαιότερα αποκρυφθέν σε άλλες διαδικασίες πραγματικό, δεν σημαίνει ότι δεν απέκρυψε ακριβώς το πραγματικό του όρου 2.2.3.4.ζ, ήτοι ότι προηγουμένως κρίθηκε ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων και απόκρυψης στοιχείων.

Επιπλέον, ναι μεν μια απόκρυψη ή ψευδής δήλωση είναι νομικά σημαντική, αν το αντικείμενο απόκρυψης είναι στοιχείο συναφές και δυνάμενο καταρχήν ενδεχομένως να άγει σε λόγο αποκλεισμού. Όμως, πρώτον, στις ως άνω προηγούμενες διαδικασίες αποκλείστηκε ακριβώς διότι αυτό που τότε απέκρυψε και ψευδώς δήλωσε είχε άμεση σχέση με πραγματικό κρίσιμο για την τότε αποδοχή του. Δεύτερον, η προηγούμενη κρίση του ως ενόχου ψευδούς δήλωσης και ως αποκρύψαντος πληροφορίες συνιστά μόνη της, πραγματικό που στη νυν διαδικασία δύναται να επιφέρει τον αποκλεισμό του. Άρα, οι προηγούμενες διαγνώσεις του ως αποκρύψαντος συνιστούν κρίσιμο περί αποδοχής του στη νυν διαδικασία, πραγματικό και πραγματικό συναφές με τον λόγο αποκλεισμού 2.2.3.4.ζ της νυν διαδικασίας, που είναι αναγκαία δηλωτέο στη νυν διαδικασία, όπως αντίστοιχα είναι δηλωτέο το πραγματικό και επί κάθε άλλου λόγου αποκλεισμού. Και ακόμη, στις προηγούμενες διαδικασίες δεν κρίθηκε ότι απέκρυψε νομικά μη σημαντικά γεγονότα, αλλά γεγονότα που στις τότε διαδικασίες επηρέασαν ακριβώς την αποδοχή του. Άρα, το αντικείμενο της τότε απόκρυψης ήταν σχετικό με τότε λόγο αποκλεισμού και το αντικείμενο της νυν απόκρυψης, συνιστάμενο στις τότε αποκρύψεις, είναι ομοίως νομικά σημαντικό για νυν λόγο αποκλεισμού και αυτή τη φορά, όχι απλώς για τον λόγο 2.2.3.4.στ, που αφορά το πραγματικό που στις προηγούμενες διαδικασίες είχε αποκρύψει, αλλά για τον λόγο 2.2.3.4.ζ, που επαρκώς άγει σε αποκλεισμό και αφορά την εν προκειμένω απόκρυψη των προηγούμενων καταγνώσεων του ως ψευδώς δηλώσαντος και αποκρύψαντος. Εξάλλου, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντα, η αναθέτουσα, όπως παραδεκτώς δια των Απόψεων της προβάλλει ως συμπληρωματική αιτιολογία, αιτιολογεί την κατάγνωση του κατά την πρώτη βάση απόρριψης του, λόγου αποκλεισμού περί απόκρυψης των σχετικών πληροφοριών και συνδρομής του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, στο γεγονός ότι παρά την εκ μέρους της γνώση των κρίσεων της ΑΕΠΠ «ενσυνειδήτως» παρέλειψε να την ενημερώσει αμελλητί, σελ. 8 Απόψεων κατά δεύτερης προσφυγής, αιτιολογώντας τον νυν αποκλεισμό, στο ότι επί της νυν διαδικασίας, έχοντας γνώση ότι συντρέχει πραγματικό σχετικό με λόγο αποκλεισμού, συνειδητά επέλεξε να αποσιωπήσει τούτο, ώστε να μην

διακινδυνεύσει την προσφορά του, ούτως καθιστάμενος επισφαλής και αποκλειστέος. Τούτο, χωρίς άλλωστε, να χρήζει εκτεταμένης ανάλυσης και απόδειξης εκ της αναθέτουσας της εκ τέτοιου γεγονότος αφερεγγυότητας του οικονομικού φορέα, δεδομένου ότι ευλόγως η ενσυνείδητη απόπειρα δια αποκρύψεως σχετικού πραγματικού, παραπλάνησής της (όπως προκύπτει και εκ της και δια των Απόψεων και δια της προσβαλλομένης, επίκλησης του όρου 2.2.3.4.η περί απόπειρας αθέμιτου πλεονεκτήματος και παροχής παραπλανητικών πληροφοριών προς ουσιώδη επιρροή της επιλογής του οικονομικού φορέα), προς τον σκοπό ανάδειξης του οικονομικού φορέα ως αναδόχου, καθιστά αυτόν επισφαλής ανάδοχο, χωρίς πάντως, ο δεύτερος προσφεύγων να προβάλλει οιοδήποτε ισχυρισμό περί του ότι παρά την ως άνω εκ μέρους του αποσιώπηση, έχει προσόντα φερεγγυότητας και μη εις βάρος του καταρχήν κατάγνωσης του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.ζ. Επιπλέον (πρβλ. και πρόσφατες Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1778-1781/2021, 1758/2021, 1632-1634/2021, 1568/2021), ο δεύτερος προσφεύγων, εν γνώσει του παρέλειψε να αναφέρει το ως άνω συνιστάμενο σε 2 αυτοτελείς αποκλεισμούς και δη, εντός του κρισίμου ως άνω διαστήματος και ούτως, προέβη σε απόκρυψη πραγματικού σχετικού με ορισθέντα κατά τη διακήρυξη, λόγο αποκλεισμού. Επιπλέον (πρβλ. ΔΕφΘεσσ 115/2020), η υποχρέωση δήλωσης εκ μέρους του οικονομικού φορέα, αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και μόνον, συγκεκριμένα δε, αν αυτός, έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή εάν έχει αποκρύψει πληροφορίες αυτές. Αντίθετα, δεν είναι αντικείμενο της υποχρέωσης του οικονομικού φορέα, η εκ μέρους του διαγωνιζομένου φορέα δήλωση, αν συντρέχει στο πρόσωπό του λόγος αποκλεισμού εξαιτίας του πραγματικού αυτού γεγονότος. Το τελευταίο τούτο ζήτημα απόκειται στην κρίση της αναθέτουσας αρχής στην οποία θα πρέπει να παρασχεθούν όλες οι αναγκαίες πληροφορίες, προκειμένου η αναθέτουσα Αρχή να διαπιστώσει εν τέλει, αν συντρέχει ή όχι λόγος αποκλεισμού του οικονομικού φορέα από την τρέχουσα διαγωνιστική διαδικασία (Ε.Α. ΣτΕ 237/2019). Περαιτέρω και, ανεξάρτητα εάν μπορεί να αποδοθεί στον δεύτερο

προσφεύγοντα η απαιτούμενη υπαιτιότητα (δόλος ή βαρεία αμέλεια) σε σχέση με την ως άνω απόκρυψη πληροφοριών σχετικών με την εξακρίβωση λόγων αποκλεισμού του από τον ένδικο διαγωνισμό, όπως και ασχέτως του ότι εν προκειμένω, προκύπτει πως ο δεύτερος προσφεύγων γνώριζε όχι μόνο το μη δηλωθέν πραγματικό, αλλά είχε διατελέσει και διάδικος ενώπιον της ΑΕΠΠ και των διοικητικών δικαστηρίων που έκριναν ακριβώς τη συνδρομή του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 στην περίπτωση του, όπως και ασχέτως ότι η παράλειψη δήλωσης αφορά 2 διακριτές διαδικασίες και σε κάθε περίπτωση, εντός του 2021, δεν μπορεί να θεωρηθεί βασίμως ότι τα δεδομένα που παρέλειψε ο δεύτερος προσφεύγων να δηλώσει, δεν είναι αρκούντως σοβαρά, κατά την έννοια του νόμου και της διακήρυξης, ώστε να θεμελιώσουν τον λόγο αποκλεισμού της απόκρυψης πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού, προεχόντως διότι, όπως έχει κριθεί, κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, οι οποίες είναι σαφείς, η υποχρέωση του προσφέροντος να δηλώνει τις επίμαχες πληροφορίες αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και δεν αίρεται από τυχόν εκτιμήσεις του προσφέροντος σχετικές με το αν τα δηλούμενα πραγματικά περιστατικά συνιστούν, κατά νόμο, λόγους αποκλεισμού ή με το αν συντρέχουν λόγοι άρσεως του αποκλεισμού του (βλ. 40/2019 σκ. 17, 18, πρβλ. ΕΑ 117/2019 σκ. 14). Τούτο, ενώ το άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, δεν αναφέρεται απλά σε «σοβαρές ψευδείς δηλώσεις», αλλά και σε «απόκρυψη πληροφοριών», υπό την έννοια ότι οι δηλώσεις, δια των οποίων ο προσφέρων παραθέτει κατά θετικό τρόπο γεγονότα, θα πρέπει να μην είναι επουσιωδώς ανακριβείς, κατά τρόπο δικαιολογούμενο στο πλαίσιο της εκ μέρους του περιγραφής του πραγματικού και ώστε, να αποφευχθούν ιδιαίτερα αυστηρές ερμηνείες που άγουν σε αποκλεισμό επί τη βάσει μεμονωμένων και χωρίς ουσιώδη επίδραση στο οικείο συμπέρασμα ασφαλμάτων σε περιγραφές (επί παραδείγματι, σφάλμα σε αριθμό πρωτοκόλλου πράξης περί αποκλεισμού), ενώ όμως, η απόκρυψη, συνιστάμενη ακριβώς σε αποσιώπηση κάθε σχετικής πληροφορίας δεν χρειάζεται σχετικό χαρακτηρισμό, αλλά εφόσον συνδέεται και αφορά πληροφορία σχετική με ενδεχόμενο λόγο αποκλεισμού, έχει πάντα τη αναγκαία

σοβαρότητα, ώστε να στοιχειοθετηθεί ο σχετικός λόγος αποκλεισμού. Οι τυχόν νομικές εκτιμήσεις του οικονομικού φορέα, άλλωστε, δεν αναιρούν ούτε την εν γνώσει του παράλειψη να παράσχει τις επίμαχες πληροφορίες ούτε τη σοβαρότητα της παράλειψης, εφόσον επρόκειτο για πληροφορίες κατ' αρχήν απαραίτητες για την εξακρίβωση λόγου αποκλεισμού της από τον διαγωνισμό (ΕΑ ΣτΕ 237/2019). Εξάλλου, όπως συνάγεται από το όλο σύστημα ρυθμίσεών τους, τόσο η Οδηγία 2014/25/ΕΕ (βλ. ιδίως σκ. 101 και 102 του προοιμίου της) όσο και ο νόμος 4412/2016 και η προαναφερθείσα διακήρυξη αποσκοπούν ν' αποτρέψουν την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων σε οικονομικούς φορείς αμφιβόλου αξιοπιστίας και ακεραιότητας. Η διαπίστωση δε της αξιοπιστίας και ακεραιότητας του οικονομικού φορέα προϋποθέτει γνώση εκ μέρους της αναθέτουσας Αρχής της συνολικής συμπεριφοράς αυτού σε σχέση με τη συνδρομή ή μη λόγων αποκλεισμού του και όχι μόνο στο πλαίσιο του τρέχοντος εκάστοτε διαγωνισμού (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 40/2019). Επιπλέον, ψευδείς ή ανακριβείς δηλώσεις, κατά την παροχή τέτοιων πληροφοριών που έχουν οδηγήσει πολλαπλές φορές σε αποκλεισμό τον οικονομικό φορέα από προηγούμενη διαγωνιστική διαδικασία και δη, κατόπιν κρίσεων της ΑΕΠΠ, ως και επικύρωση των αποφάσεων που έκριναν τον αποκλεισμό του στις ως άνω διαδικασίες εκ των διοικητικών δικαστηρίων, ενόψει του σκοπού για τον οποίο θεσπίστηκε ο επίμαχος λόγος αποκλεισμού (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 40/2019), αλλά και της κατά νόμο ευθύνης του οικονομικού φορέα για ενημέρωση της αναθέτουσας, ακόμη και κατά την αξιολόγηση, δεν μπορεί να θεωρηθεί εύλογα ότι δεν είναι «σοβαρές» και ότι οι περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να δηλωθούν στο ΕΕΕΣ, σε κάθε περίπτωση συνιστούν απόκρυψη των επίμαχων πληροφοριών, την οποία, αν έχει διαπιστωθεί, ως εν προκειμένω με τον αποκλεισμό σε προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να δηλώσει το γεγονός των αποκλεισμών του βάσει του όρου 2.2.3.4.ζ σε προηγούμενες διαδικασίες, στην αναθέτουσα, διαφορετικά θα πρέπει να αποκλειστεί. Περαιτέρω, βλ. και ανωτέρω, τόσο η απόκρυψη συνιστά αυτοδύναμο λόγο αποκλεισμού, όσο και το αν αποκρυφθεί ότι ο προσφέρων είχε κριθεί προηγουμένως ότι είχε προβεί σε απόκρυψη, συγκροτεί νέα

αυτοτελή απόκρυψη. Επιπλέον των ανωτέρω, βλ. και παραπάνω, ενόψει ότι η ως άνω δήλωση και απόκρυψη δύνανται όντως να άγουν σε αποδοχή προσφοράς και ανάθεση δημόσιας σύμβασης σε προσφέροντα, ο οποίος, αν όσα απεκρύφθησαν, εξαιτίας της ανακριβούς δήλωσης περί ανυπαρκσίας τους, ήταν γνωστά, θα ήταν ενδεχομένως αποκλειστέος, πολλώ δε μάλλον, όταν το αντικείμενο των ανωτέρω, δεν αφορά μια επιμέρους λεπτομέρεια ή σφάλμα επί περιγραφής περιστατικού, αλλά σε σωρεία διακριτών περιπτώσεων που ανάγονται σε βάθος χρόνου και τελούν στο σύνολο τους σε πλήρη γνώση του οικονομικού φορέα, δεν είναι δυνατόν να κριθούν τα ανωτέρω ως επουσιώδη ή μη σοβαρά. Ακόμη, εν προκειμένω άλλωστε, η αναθέτουσα δεν τελούσε σε γνώση για τίποτα εκ των ανωτέρω, αφού δεν της δηλώθηκε οτιδήποτε και επομένως δεν δύνατο, ακριβώς λόγω της εκ του δεύτερου προσφεύγοντα, απόκρυψης να προβεί σε στάθμιση και άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας να κρίνει αν τα ανωτέρω περιστατικά συγκροτούν ή όχι τον λόγο αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.ζ της διακήρυξης και τούτο, ακριβώς διότι ο δεύτερος προσφεύγων δεν της επέτρεψε δια της προσήκουσας δήλωσης του σχετικού με τον λόγο αυτόν αποκλεισμού, πραγματικού να προβεί στη σχετική αξιολογική και εκτιμητική της ευχέρεια υπαγωγής στον κανόνα του ως άνω λόγου αποκλεισμού. Ούτε άλλωστε, η αναθέτουσα κατόπιν της προσφυγής προβαίνει, πλέον εις γνώση των ανωτέρω, σε οιαδήποτε αιτιολόγηση περί φερεγγυότητας του δεύτερου προσφεύγοντα, παρά το ως άνω πραγματικό. Και τούτο, ενώ ασχέτως των ανωτέρω και μόνη της η διάγνωση έστω απόκρυψης στο νυν διαγωνισμό, ως και σε συνδυασμό με όλο το προηγηθέν ιστορικό που αποτέλεσε το αντικείμενο της και όπως, αυτό ανωτέρω αναφέρεται, και πάλι, στοιχειοθετείται αυτοτελώς ο λόγος αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.ζ στο πλαίσιο της νυν διακήρυξης. Τα ανωτέρω δε, ενώ αρκούσε και η απόκρυψη, χωρίς να είναι αναγκαία η σοβαρότητα της ψευδούς δήλωσης (και μάλιστα, αιτιολογούμενη αυτή η σοβαρότητα, σε σχέση με το αντικείμενο της και το δι' αυτής αποκρυφθέν, ως μη συντρέχον πραγματικό, τόσο στο πλαίσιο της νυν διαδικασίας ως προς τον λόγο αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.ζ, όσο και στο πλαίσιο των προηγηθεισών διαδικασιών), ως και ασχέτως ότι, βλ. ανωτέρω,

μόνη της η εν γνώσει όλου του ανωτέρω πραγματικού και δια πολλαπλών αποκλεισμών του από περισσότερες διαδικασίες, απόφαση του δεύτερου προσφεύγοντα να μην ενημερώσει την αναθέτουσα σχετικά με τις κριθείσες ενδιαμέσως της νυν προσφοράς παραβάσεις και εις βάρος του κρίσεις, αν μη τι άλλο συνιστά τουλάχιστον βαρεία αμέλεια του και ουδόλως ελάσσονα παρατυπία, ενώ δεν προκύπτει καν, ενόψει των ανωτέρω, όλως ελαφρά αμέλεια και παραδρομή του δεύτερου προσφεύγοντα να δηλώσει ένα πραγματικό, συνιστάμενο σε σειρά αποκλεισμών του, που έτυχαν κρίσης και εκ της ΑΕΠΠ και εκ των δικαστηρίων κατά περίπτωση. Άλλωστε, το αποκρυφθέν δια της ανωτέρω απόκρυψης, πραγματικό έχει άμεση και κρίσιμη σχέση με την εις βάρος του κατάγνωση λόγων αποκλεισμού και την αξιοπιστία και φερεγγυότητα του, ο δε τυχόν μη εντοπισμός του ανωτέρω πραγματικού θα επέτρεπε σε αυτόν την αποδοχή του στη νυν διαδικασία (πρβλ. εκ του αντιθέτου, ΣτΕ ΕΑ 20/2020, που ερείσθη ακριβώς στο ότι το αποκρυφθέν πραγματικό δεν συγκροτούσε ούτε καταρχήν κάποιον σε κάθε περίπτωση λόγο αποκλεισμού). Επομένως, νομίμως κρίθηκε ο δεύτερος προσφεύγων αποκλειστέος κατά την πρώτη βάση απόρριψής του, σύμφωνα με την προσβαλλομένη και ειδικώς τουλάχιστον, όσον αφορά τον λόγο αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.ζ της διακήρυξης και δη, ακόμη και λόγω μόνης της στο πλαίσιο του νυν διαγωνισμού απόκρυψης των προηγούμενων ως άνω αποκλεισμού του, και μάλιστα, ακόμη και ασχέτως συνδρομής λόγων αποκλεισμού των όρων 2.2.3.4.η, ως και 2.2.3.4.στ, που συμπεριελήφθησαν μετά του όρου 2.2.3.4.ζ στην ως άνω πρώτη βάση απόρριψής του (ο δε όρος 2.2.3.4.στ συνιστά διακριτό λόγο αποκλεισμού, περί του οποίου ούτως αλυσιτελώς ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει αιτιάσεις περί ειλικρινούς δήλωσης και παράθεσης επανορθωτικών μέτρων). Όλα τα ανωτέρω είναι άσχετα με το γεγονός ότι όπως δεν αντικρούει ο δεύτερος προσφεύγων και προβάλλει ο πρώτος προσφεύγων με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής του, μετά την υποβολή του ΕΕΕΣ του τελευταίου και πριν την έκδοση της προσβαλλομένης, τελεί ως γνώση του δεύτερου προσφεύγοντα ότι επιβλήθηκαν εις βάρος του εκ της ... πρόστιμα και ποινικές ρήτρες για

παραβάσεις δημόσιας σύμβασης με τη με αρ. ... ως προς τον μήνα Οκτώβριο 2021 και λόγω πλημμελούς καθαρισμού στο πλαίσιο εκτέλεσης της με αρ. ΚΗΜΔΗΣ ... δημόσιας σύμβασης, τη με αρ. ..., για τον μήνα Αύγουστο 2021 πάλι για πλημμελή καθαρισμό εντός της ίδιας ως άνω σύμβασης και τη με αρ. ..., για την περίοδο 1/6/2020-10/2/2021, πάλι για πλημμελή εκπλήρωση συμβατικών υποχρεώσεων εντός της ίδιας ως άνω δημόσιας σύμβασης, Αποφάσεις Διεύθυνσης Οικονομικών υπηρεσιών της αναθέτουσας, που παρότι συνιστούν (ως χρηματικές κυρώσεις επιβληθείσες λόγω παράβασης συμβατικών υποχρεώσεων στο πλαίσιο δημόσιας σύμβασης με πρόδηλα επαναλαμβανόμενο, εντός της ίδιας δημόσιας σύμβασης, χαρακτήρα και δη, εντός του κρίσιμου διαστήματος της, κατά τον όρο 2.2.3.4 της διακήρυξης, τριετίας πριν την υποβολή της προσφοράς και τούτο, τόσο ως προς την περίοδο συντέλεσης των παραβάσεων, όσο και για τον χρόνο κρίσης της παράβασης και επιβολής της κύρωσης ανά περίπτωση), πραγματικό σχετιζόμενο με τον λόγο αποκλεισμού 2.2.3.4.στ της διακήρυξης, εντούτοις δεν δηλώθηκαν ως οφигενείς μεταβολές και συνθήκες, αποστερώντας ούτως την δυνατότητα από τη νυν αναθέτουσα να αξιολογήσει αυτές, σε σύνδεση και με όσες παραβάσεις και λοιπά περιστατικά περί του ίδιου λόγου αποκλεισμού δήλωσε στο ΕΕΕΣ του, ώστε να καταλήξει σε ολοκληρωμένη κρίση σχετικά με την τυχόν συνδρομή εις βάρος του ως άνω 2.2.3.4.στ λόγου αποκλεισμού, αλλά και να επιτρέψει την τυχόν περαιτέρω ολοκληρωμένη κρίση περί επάρκειας των επανορθωτικών του μέτρων για τον ίδιο λόγο αποκλεισμού, η οποία προϋποθέτει όμως, πλήρη γνώση εκ του κρίνοντος οργάνου του πραγματικού που συγκροτεί τον σχετικό λόγο αποκλεισμού, προκειμένου να αντιπαραβληθεί με τα προτεινόμενα επανορθωτικά μέτρα. Επομένως, κατ' αποδοχή του δεύτερου λόγου της πρώτης προσφυγής και σε συνέχεια όσων κρίθηκαν ήδη περί της πρώτης ως άνω βάσης αποκλεισμού του δεύτερου προσφεύγοντος, ο τελευταίος μη νομίμως παρέλειψε να γνωστοποιήσει και τα ως περί κυρώσεων στο πλαίσιο εκτέλεσης προηγούμενης δημόσιας σύμβασης, οφигενή γεγονότα στην αναθέτουσα και άρα, είναι και προς τούτο αποκλειστέος. Επιπλέον των ανωτέρω, όπως βάσιμα προβάλλει ο πρώτος προσφεύγων με

τον πρώτο λόγο του, σε κάθε περίπτωση, ο δεύτερος προσφεύγων δήλωσε με το ΕΕΕΣ του σειρά 22 διακριτών και επαναλαμβανόμενων παραβάσεων που επέφεραν εις βάρος του κυρώσεις, πρόστιμα και ενδοσυμβατικές ρήτρες στο πλαίσιο συμβάσεων με την ως άνω ... (στο πλαίσιο της οποίας προέκυψαν και οι ως άνω νέες διακριτές παραβάσεις και κυρώσεις), το Νοσοκομείο ..., το Υπουργείο ..., το Υπουργείο ... και το Ο δεύτερος προσφεύγων ναι μεν δήλωσε τις σχετικές παραβάσεις στο προκείμενο ΕΕΕΣ του, μαζί με επανορθωτικά μέτρα, πλην όμως, η αναθέτουσα, που ρητά προβάλλει ότι αρκέστηκε στο γεγονός ότι αυτός ήταν άνευ ετέρου αποκλειστέος, λόγω απόκρυψης προηγούμενων αποκλεισμών του σε προηγούμενες διαδικασίες, εξαιτίας εκεί, ήτοι στο πλαίσιο των προηγούμενων διαδικασιών, αποκρύψεων σχετικού πραγματικού, παρέλειψε να καταγνώσει την τυχόν πλήρωση, βάσει των 22 ως άνω παραβάσεων, του διακριτού λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.στ της διακήρυξης, περί σοβαρής ή επαναλαμβανόμενης πλημμέλειας κατά την εκτέλεση ουσιώδους απαίτησης στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης με αποτέλεσμα πρόωρη καταγγελία, αποζημιώσεις ή παρόμοιες κυρώσεις, χωρίς άλλωστε να προβάλλει ότι παρά τη συνδρομή τους, εν τέλει αυτός, προκύπτει ως φερέγγυος για την εκτέλεση της νυν σύμβασης, καθ' ο μέρος τούτο αφορά τον λόγο αποκλεισμού 2.2.3.4.στ. Αντιθέτως μάλιστα, η αναθέτουσα δια των Ατόψεων της στο πλαίσιο της πρώτης προσφυγής, συνομολογεί πλήρως την καταρχήν συνδρομή του πραγματικού του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.στ, πλην όμως, παρέλειψε να προβεί στη διαδικασία του άρ. 2.2.3.7 της διακήρυξης περί κίνησης διαδικασίας αξιολόγησης επανορθωτικών μέτρων. Άλλωστε, ακόμη και αν γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί της δεύτερης προσφυγής, ότι η αναθέτουσα όφειλε να προβεί σε υπαγωγή των ως άνω παραβάσεων που δηλώθηκαν στο ΕΕΕΣ στο πραγματικό του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.στ και να αιτιολογήσει την καταρχήν κατάγνωση του λόγου αποκλεισμού και πάλι, δεδομένου του ως άνω εκτεταμένου ιστορικού παραβάσεων, οι οποίες επανειλημμένα έλαβαν χώρα εντός καθεμίας εκ των ως άνω συμβάσεων, αλλά και του πολλαπλού αριθμού των συμβάσεων επί των οποίων επιβλήθηκαν επανειλημμένα καθ' εκάστη κυρώσεις λόγω παράβασης

ενδοσυμβατικών υποχρεώσεων εντός κρίσιμης τριετίας, τόσο ως προς τον χρόνο συντέλεσης των παραβάσεων, όσο και ως προς τον χρόνο επιβολής κύρωσης και διάγνωσης των παραβάσεων, σε κάθε περίπτωση, η αναθέτουσα παρέλειψε να λάβει υπόψη της το ως άνω πραγματικό κατά την προσβαλλομένη και να αιτιολογήσει τη βάσει αυτού, συνδρομή ή μη του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.στ. Επομένως, ακόμη και ούτως και πάλι η αναθέτουσα μη νομίμως παρέλειψε να κρίνει καταρχήν συνδρομή και του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.στ διακριτά και ασχέτως του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.ζ και περαιτέρω, να κινήσει τη διαδικασία εξέτασης των επανορθωτικών του μέτρων και τουλάχιστον, παρέλειψε, να αιτιολογήσει τη μη καταρχήν διάγνωση του ως άνω λόγου αποκλεισμού εις βάρος του δεύτερου προσφεύγοντα, τούτο δε ενώ στις Απόψεις επί της πρώτης προσφυγής, αναγνωρίζει το πραγματικό ως κρίσιμο περί του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.στ και απλώς προβάλλει ως αλυσιτελή την κατάγνωση, βάσει αυτού, πρόσθετων λόγων αποκλεισμού του δεύτερου προσφεύγοντα. Άρα, κατ' εν μέρει αποδοχή του πρώτου λόγου της πρώτης προσφυγής, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα και καθ' ο μέρος μη νομίμως παρέλειψε τα ανωτέρω αναφερθέντα, παρέλκει δε πάντως αναπομπή προς άρση της παράλειψης, ένεκα του ήδη αποκλειστέου άνευ ετέρου χαρακτήρα της προσφοράς του, λόγω της ήδη ως άνω νόμιμης πρώτης και δεύτερης ήδη διαγνωσθείσας βάσης αποκλεισμού του και των ως άνω μη νομίμως παραλειφθεισών πρόσθετων βάσεων αποκλεισμού αυτού, κατ' αποδοχή των επιμέρους ισχυρισμών της πρώτης προσφυγής. Συνεπεία των ανωτέρω, ο δεύτερος προσφεύγων νομίμως απεκλείσθη κατά την πρώτη και δεύτερη βάση απόρριψής του, εκάστη εκ των οποίων αρκεί για την άνευ ετέρου απόρριψή του και άρα, η προσφυγή του είναι απορριπτέα, παρέλκει δε ως εκ τούτου, η εξέταση των ισχυρισμών του κατά των λοιπών σωρευτικών βάσεων αποκλεισμού του, ο οποίος νομίμως έλαβε χώρα έστω και κατά τις πρώτες ως άνω, δύο, κατά την προσβαλλομένη, βάσεις της. Επιπλέον, ο δεύτερος προσφεύγων είναι αποκλειστέος και κατ' αποδοχή του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου λόγου της πρώτης προσφυγής, σύμφωνα με τα ανωτέρω και για εκάστη εκ των οικείων, ως άνω, διαγνωσθεισών, ως πρόσθετων σε σχέση με

τις δια της προσβαλλομένης διαγνωσθείσες, πλημμελειών της προσφοράς του, εκάστη εκ των οποίων αρκεί για την άνευ ετέρου απόρριψη, ενώ κατ' αποδοχή και του πρώτου λόγου της πρώτης προσφυγής, μη νομίμως η αναθέτουσα παρέλειψε να εξετάσει, αιτιολογήσει και προβεί σε όσα ανωτέρω αναφέρονται στη νυν σκέψη και ως προς τον πρώτο λόγο της πρώτης προσφυγής, σε σχέση με τις δια του πρώτου λόγου της πρώτης προσφυγής, πρόσθετες πλημμέλειες της προσφοράς του. Άρα, κατ' αποδοχή της πρώτης προσφυγής είναι αποκλειστέος ο δεύτερος προσφεύγων και δια μόνων των πρόσθετων πλημμελειών που προκύπτουν κατά τα ανωτέρω και επιπλέον των κατά την προσβαλλομένη, ήδη βάσεων απόρριψής του και επομένως, παρέλκει η εξέταση των λοιπών κατά του δεύτερου προσφεύγοντος ισχυρισμών της πρώτης προσφυγής.

6. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η πρώτη Προδικαστική Προσφυγή. Να απορριφθεί η δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δε δεκτή η Παρέμβαση. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος παρέλειψε να προσθέσει τις ως άνω κατά τις σκ. 3-4, πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού εις βάρος του δεύτερου προσφεύγοντα, ως και επιπλέον τούτου και καθ' ο μέρος παρέλειψε η αναθέτουσα να προβεί στις κατά την ανωτέρω σκ. 4, κατά περίπτωση ενέργειες.

7. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο της πρώτης προσφυγής και να καταπέσει το παράβολο της δεύτερης προσφυγής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τη δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση κατά της δεύτερης προσφυγής.

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 471/ 10-01-2022 Απόφαση του Διοικητή της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος παρέλειψε να προσθέσει τις ως άνω κατά τις σκέψεις 3-4, πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού εις βάρος του δεύτερου προσφεύγοντα, ως και επιπλέον τούτου, καθ' ο μέρος η αναθέτουσα παρέλειψε

να προβεί στις κατά την ανωτέρω σκέψη 4 και κατά περίπτωση εκεί αναφερόμενες, πρόσθετες ενέργειες..

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου της πρώτης προσφυγής και την κατάπτωση+ του παραβόλου της δεύτερης προσφυγής.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 23-2-2022 και εκδόθηκε στις 10-3-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ